

Základní škola Třebíč, Benešova

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Kultura

Setkali jsme se
s Jiřím Stránským

Přesně ve 12.00 vše začalo. Jiří Stránský nám vyprávěl o svém životě a odpovídal na dotazy žáků. Velmi zajímavé bylo, když nám povídal o životě ve vězení, jak trpěl hladu, jak měl strašně scvrklé nohy, jak byl promrzlý na kost, jak už ani nevěřil, že přežije atd.. Každý, kdo se vžil do jeho života ...

Více na str. 4

Setkáni s Jiřím Stránským

Foto: E. Pokorná

Zábava

Třetřáci rýmovali

V chaloupce někde v lese vůbec špatně nežije se. Můžeš na procházku jít, v krbu dřevem zatopit.

Více na str. 20

Hobby

Babička sběratelka

Moje babička je vášnivá sběratelka cukrů, a tak jsem se rozhodla, že s ní udělám rozhovor. Dozvíte se v něm, jak začínala, jaké má rarity nebo co naopak postrádá.

Jak jsi začala se sběratelstvím?

Začátek sběratelství byl velmi jednoduchý. Kávu ani čaj nesladím, a tak jsem si cukříčky, které se mi líbily, prostě vzala domů.

Jak cukry ukládáš?

Více na str. 17

Příroda

Pozorovali jsme zvířátka u nás doma
Pandík Křečino

Když křečka někdo vzbudí, je agresivní, mžourá očičkama a chce vás kousnout. Když se vám přece jen podaří křečka vystrkat z pelíšku, tak se snaží dostat zpátky. V té chvíli ho musíte chytit, jinak zaleze zpátky a budete ho muset znova z pelíšku ...

Více na str. 14

Sport

Jiří Sýkora vítězem
Evropských atletických her

Mezinárodní soutěž nazvaná European Kids Athletics Games, která proběhla v Brně, přinesla úspěch žáku 9. C Jiřímu Sýkorovi. Ve své věkové kategorii zvířel výkonem 175 cm ve skoku vysokém a...

Více na str. 15

Život kolem nás

Na Jurenkově osadě
se nám líbilo

První dny letošního školního roku strávili šestřáci na Jurenkově osadě. Na nezapomenutelnou atmosféru vzpomínají:...

Více na str. 10

Tak zaber!

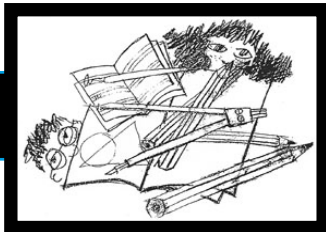
Foto: P. Mikoláš

Život kolem nás

Nejvíce mě zaujalo
Království železnic

Já jsem o prázdninách navštívil s babičkou a se svým bratrem Prahu a ověřil jsem si, že vše, co jsme my, žáci loňské 5. C, vyrobili v rámci projektu o našem hlavním městě, je pravda.

Více na str. 7

Obsah

Z obsahu.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Ředitelské okénko.....	2

Kultura

Proč nepodpálit školu?.....	3
Zpívali jsme v 02 Aréně.....	3
Setkali jsme se s Jiřím Stránským.....	4
Nightwish.....	5
Z našich kulturních deníků.....	6

Život kolem nás

Každý den jsme jezdili na kole s holandskými kamarády.....	7
Anketa.....	7
Musíme si pomáhat.....	8
Tunis - jaká je skutečnost?.....	9
Na Jurenkově osadě.....	10
Dánové a my.....	10

Příroda

Faraonský chrt.....	13
Hafling.....	13
Pozorovali jsme zvířátka.....	14

Sport

Jiří Sýkora vítězem.....	15
Závodili jsme ve Velkém Meziříčí.....	16
Běh Libušiným údolím.....	16

Hobby

Babička sběratelka.....	17
RC modely.....	18
Internetové stránky.....	19
PC rádice.....	19
Výroba draka.....	19

Zábava

Třetáci rýmovali.....	20
Akce puntíky.....	20
Zážitek z dětství.....	20
Gravitation.....	21
Naším nejmenším.....	24

Složení redakce

Šéfredaktor: Kristýna Bušová

Zástupce šéfredaktora: Michaela Cahová

Grafik: Michaela Cahová

Rubriky:

1. Kultura - Michaela Doležalová, Ivana Vespalcová
2. Život kolem nás - Lukáš Abrahám, Natálie Březnová, Kristýna Bušová, Kathrin Decknerová, Jakub Štěrba
3. Příroda - Kristýna Kazdová
4. Sport - Martin Kobyłka
5. Hobby - Lukáš Abrahám, Petr Glaser, Dominik Jeřábek, Petr Řezáč
6. Zábava - Jana Slámová, Michal Vala

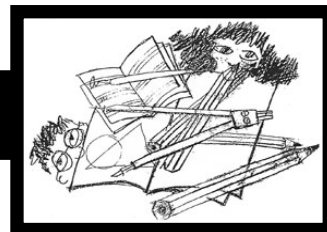
Koordinuje: Eva Pokorná

Tisk: Akcent, spol. s r. o.

Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova

Sponzor časopisu: Libor Jeřábek

Výtěžek z prodeje časopisu je vždy použit na vydání dalšího čísla.

Slovo šéfredaktora

Všimli jste jsi, kolik změn jsme v poslední době zažili? A všimli jste jsi, že ne všechny změny jsou pro nás dobré a ne všechny špatné?

Pro příklad jich pár uvedu: Odešli nám naše loňské devítky, museli změnit školu i kolektiv. Všichni jsme o ročník výš, a proto se nám změnilo učivo.

Další docela velká změna je ranní vstávání, na rozdíl od prázdnin si teď už asi tolik nepospíme, to bych brala za tu špatnou změnu.:-)

Za další změnu můžeme považovat, že z krásného slunečného počasí se nám stalo o něco méně příjemné deštivé a poněkud chladné. A že nasněží, to nečekal asi nikdo z nás. No

Ředitelské okénko

Ač se to nezdá, je za námi sedm týdnů školního roku 2009/2010. Čas běží neúprosně. A musím říci, že na naší škole je vyplněn množstvím smysluplné práce.

Hned na počátku školního roku se uskutečnily třídní adaptační pobyty žáků šestých tříd na Jurenkově osadě u Studence. A byly více než úspěšné. Za to patří dík i Sokolu Třebíč, který zajišťoval nejen ubytování ve stanech a stravování, ale hlavně náplň – hry, lezení na stěnu, kánoe, vaření guláše atd. Následoval týdenní pobyt dánských žáků Rosenvangskolen Arhus v Třebíči. A musím

říci, že byli programem pobytu nadšeni. Také tak skončil i výměnný pobyt rakouských dětí z Hauptschule Horn. Tento pobyt byl významný i návštěvou našeho mezinárodního patrona pana Günthera Wielanda. Byl nadšený a velice spokojený. Zúčastnil jsem se osobně i začátku pobytu našich žáků z 8. C v německém Grossbottwaru u žáků Realschule. Moc se mi líbilo, jak byl uveden do funkce nový pan ředitel Jochen Haar. Byla to nádherná páteční odpolední slavnost za přítomnosti asi sto dvaceti lidí, kteří mu přáli k jeho začátku ředitelování mnoho úspěchů. A co teprve škola – uskutečnilo se už několik projektů, řada žáků nás úspěšně reprezentovala na několika soutěžích, nasbírali jste 800 kg kaštanů pro zimní krmení zvěře. Prostě škola žije!

Chtěl bych ještě připomenout jednu akci z úplného konce loňského školního roku. Skupina 23 žáků naší školy se zúčastnila vystoupení v O2 Aréně v Londýně na charitativním koncertě o životě nejslavnější hudební skupiny The Beatles. Pro 10 000 diváků vystoupilo 4 500 žáků londýnských škol a naše skupina. Výtěžek akce jde na výstavbu školy v Bangladéši. Před koncertem proběhl úspěšný pokus o zapsání do Guinnessovy knihy rekordů – pokus o největší počet dětí při výuce hudební výchovy. Celá akce byla nezapomenutelným zážitkem.

Chtěl bych vám všem popřát příjemný školní rok, mnoho zážitků a zajímavých situací.

Jaroslav Dejl, ředitel školy

Všem čtenářům časopisu GAG - BEN přeje úspěšný školní rok 2009 - 2010!!!

na mě už to je změn až moc a to ani nepočítám, že my deváťáci si budeme letos vybírat střední školu nebo učební obor.

Všem deváťákům bych proto chtěla popřát šťastnou ruku při výběru školy. Ale já doufám, že u vás všech převládají jen ty dobré změny.

A pokud přece jen máte pocit, že těch špatných je o něco více, tak se začtěte do Gag-Benu, myslím, že tady vás čekají jen ty příjemné změny. Seznámíte se také s našimi novými mladými redaktory. Věříme, že jejich příspěvky vás zaujmou alespoň stejně tak, jako těch, kteří v redakci zůstali.

Tak vzhůru do dalšího školního roku! I se změnami tu stejně pořád bude náš školní časopis.

Kristýna Bušová

VÝZVA

Chcete koupit, prodat nebo vyměnit? Nevíte, kam s ...? Nevadí!

GAG – BEN Vám rád poradí!

Neváhejte a vkládejte svoje inzeráty do schránky GAG - BENU u informací. My je otiskneme ve školním časopisu.

Přijďte i se svými novými náměty. Nestyďte se přijít i s vlastní tvorbou.

Redakce Vás ráda přivítá! Staňte se novými redaktory! **Bud'te našimi dopisovateli!**

Časopis GAG - BEN hledá nové sportovní redaktory.

POŽADAVKY: zájem o sport, přehled o sportu ve škole, práce s textem a tvořivost.

!!!TENTO KROUŽEK SE NEPLATÍ!!!
Kroužek je ve středu od 14:00
Zájemci, **hlaste se** v kabinetu p. uč.
Pokorné.

!!!!nutné!!!!

Redakce časopisu GAG - BEN

„Proč nepodpálit školu?“

Na konci roku jsem já a mých pět kamarádek hrály pro 5. třídy představení „Proč nepodpálit školu?“. A jak nás vůbec napadlo hrát nějaké divadlo? S nápadem jsme přišly už ve 4. třídě, kdy jsme hrály na výletě představení Písečná pomsta. A tak jsme si řekly, že tento rok budeme hrát opět. Na začátku roku 2008/2009 jsme vymyslely hru „Rodiče na zabití“ a uspořádaly jsme konkurz na pár rolí (otec, syn, strýc). Toto představení ovšem selhalo, protože na zkoušky dorazili sotva čtyři z jedenácti. Holky rozhodly, že vymyslíme nějaké jiné. A tak vzniklo „Proč nepodpálit školu?“

Zkoušky jsme měly pravidelně každé úterý a čtvrtek, i když ne vždycky jsme se sešly všechny.

A o čem vlastně představení pojednává?

Do malé školy chodí tři žáci: Sisinka (Tereza Cahová), Linda (Nikola Kratochvilová) a Fixa (Šárka Vávrová). Sisi je dcera třídní učitelky Silvie (Veronika Bartlová) a samozřejmě třídní šprtka, donašečka a šplhounka. Linda se snaží na učitele zapůsobit, ale díky tomu, že její bratr Fixa je třídní flákač a matka Božka (Terezie Mutlová) alkoholička, je považována za úplně tupou žákyni. Fixa je opravdu ten nejhorší žák školy, nejenže se pořád fláká, ale dokonce chodí za školu. Ve škole učí, jak už jsem se zmiňovala, učitelka Silvie a také ředitelka Miriam (Michaela Doležalová). Silvie je velice přísná a neoblíbená u žáků. Ředitelka Miriam ráčkuje, je také přísná, nadřazuje Sisine a při nepořádku v jakémkoli pokoji začne řvát, popadat dech a musí si vzít prášek.

Děj začíná tehdy, když učitelka Silvie přistihne Fixu a Lindu, jak střílí na školu. Fixa jí sice uprchně, ale Lindu dovede k ředitelce. Ředitelka je velice přísná a předvolá si celou Lindinu rodinu do školy. Když se druhý den Linda, matka a Fixa dostaví, Linda obviní

Jak tohle dopadne?

Foto: J. Dvořáková

Sisi, že to ona střílela na školu. Sisi se na místě rozpláče a ředitelka napíše Lindě poznámku. Sourozenci Linda a Fixa se proto rozhodnou, že hned další den podpálí školu. V noci se jim zdá stejný sen. Ve snu podpálí školu a ředitelka, Sisinka a učitelka jsou mrtvé a sourozenci jdou do vězení. Ve vězení litují toho, že školu podpálili. Na to je však pozdě a ve vězení je navštíví duchové zemřelých. Na místě je zabíjí. V tu chvíli se Linda a Fixa probudí. Jsou vyděšeni a když přijdou do školy, všechny začnou objímat a školu už podpálit nechtějí. Z Lindy a Fixy se stanou vzorní žáci školy.

Autor: Michaela Doležalová, VI. C

Zpívali jsme v O2 Aréně

O2 Aréna v Londýně

Foto: J. Dejl

V sobotu 27. června ve 12.15 jsme z Třebíče od hotelu Atom vyjeli na dlouhou cestu do Londýna. Jelo nás něco málo přes dvacet společně se třemi dívkami z bývalé 9. C. Mířili jsme na charitativní koncert, kde jsme museli umět zhruba třicet písniček od Beatles. Celý ten koncert se jmenoval: „The Long and Winding Road 2009.“ V Praze jsme hodinu čekali na nádraží Florenc, až pro nás přijel autobus od společnosti Student Agency. Autobusy od této společnosti jsou úplně jiné než třeba naše roztomilá MHD v Třebíči. Sedadla byla pohodlná, byly tam obrazovky, pouštěli nám filmy, každou tři čtvrtě hodinu nám personál autobusu nabídl nějaký teplý nápoj, neoblíbenější byla čokoláda.

Jeli jsme asi 23 hodin, než nás autobus v neděli kolem 11.30 dovezl až na Victoria station, kde jsme se setkali s Marion, která nám odvezla věci do hostelu, kde jsme byli ubytováni. My jsme zatím vyrazili ke katedrále Svatého Pavla a přes most do Tate galerie. Byli jsme se podívat i na nultý poledník a nakonec jsme šli na londýnské oko, ze kterého jsme viděli téměř celý Londýn. Večer už jsme jeli metrem do hostelu. Náš společný pokoj vypadal jako ve věznici. Postele byly železné, třípatrové a vrzavé. Nebyly tam žádné skříně.

Chodili jsme spát ve 22.00, ale do 0.00 jsme si povíдали. Takhle to šlo celé čtyři dny. V pondělí jsme byli na mostu Tower bridge a potom jsme jeli parníkem po řece Temži. Odpoledne jsme jeli autobusem na Oxford street, kde jsme si mohli něco koupit. Na večeri nás Kevin vzal do restaurace.

V úterý jsme viděli Westminsterské opaství, Buckinghamský palác a střídání stráží. Potom jsme si šli na chvíli sednout do parku. Když jsme si odpočinuli, šli jsme do tržnice Covent garden, kde bylo hodně stánků s oblečením, suvenýry a doplňky. K večeri jsme měli činu v restauraci Mister Wu. Večer jsme strávili na muzikálu Mamma mia. Moc se nám líbil.

Ve středu už nás čekalo vystoupení. Dostali jsme žlutá trička, zkontrolovali rekvizity a vyrazili jsme metrem k O2 Aréně. Když jsme se dostali na místa, zjistili jsme, že nás posadili přímo doprostřed. Na první zkoušce se nás sešlo se všemi ostatními sbory asi 4 000, dále pod námi bylo asi 500 tanečnicků, hrálo se i divadlo. Začala generálka. Anglické děti to moc neuměly, ale při vystoupení už byly lepší. Najednou přišlo to, kvůli čemu jsme přijeli. Vystoupení před tolika lidmi, co se na nás přišli podívat! Dirigent Robert tam dole u orchestru pobíhal a my zpívali a tancovali... Největší ohlas měly písničky Let it be a Fool on the hill. Cestou zpět jsme usínali v metru - do hostelu jsme se dostali až kolem půlnoci.

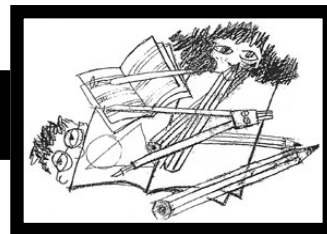

To jsme opravdu my

Foto: J. Dejl

Ve čtvrtek ráno jsme si sbalili věci a dali je Marion, která je autem odvezla zase na Victoria station. My jsme jeli metrem. V 11.00 nám jel autobus z Londýna. Cestou moc nezastavovali. V 5.00 jsme dorazili do Prahy, kde jsme hodinu čekali na další autobus, kterým jsme se dostali do Brna. Tam jsme přestoupili na vlak, který nás dovezl až do Třebíče. Pochvalovali jsme si, že nám vyšlo úžasné počasí!

Autor: A. Trhanová, Š. Janíková, P. Bartejsová, J. Slámová, L. Novotná, T. Kutinová, VIII. C

Setkali jsme se s Jiřím Stránským

Jiří Stránský

Foto: K. Buřová

Úterní den, tedy 22. září 2009, patřil besedě 9. ročníků.

V prvních dvou hodinách žáci devátých tříd zhlédli v Divadélku pod schody film podle života Jiřího Stránského Kousek nebe. V dalších dvou hodinách jsme si o tomto filmu povídali. Různé postřehy i připomínky k filmu nám zodpověděli pedagogové, kteří měli každou třídu na starost.

Potom jsme se opět vrátili zpátky do Divadélka pod schody, kde jsme už čekali, než dojde pan Stránský. Chvilími jsme si už někteří říkali, jestli někde nezabloudili a jestli ještě vůbec dojedou.

Přesně ve 12.00 vše začalo. Jiří Stránský nám vyprávěl o svém životě a odpovídal na dotazy žáků. Velmi zajímavé bylo, když nám povídal o životě ve vězení, jak trpěl hladem, jak měl strašně scvrklé nohy, jak byl promrzlý na kost, jak už ani nevěřil, že přežije atd.. Každý, kdo se vžil do jeho života aspoň na pár minut, nevěřil svým uším. Nikdo z nás asi takový život jako pan Stránský nezažil a snad už ani nikdy nezažije.

Většina jeho příběhů je sepsaná do knížek z jeho života.

Určitě nám tato beseda přinesla mnoho nových poznatků o době, ve které jsme nežili a myslím, že by ani nikdo žít nechtěl. Mluvím teď o současných dětech a teenage-rech.

Příběhy ze života Jiřího Stránského můžeme najít v jeho mnoha knížkách, některé máme i ve školní knihovně, stačí si jen vypůjčit. Jeho film Kousek nebe stojí také určitě za zhlédnutí.

Autor: Kristýna Kazdová, IX. A

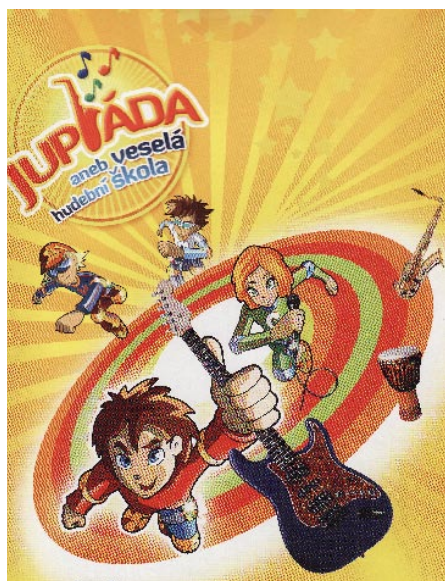
JUPIÁDA aneb veselá hudební škola

Dne 1. 10. 2009 se uskutečnila v kongresovém centru PASÁŽ hudební akce JUPIÁDA aneb veselá hudební škola. Této akci se zúčastnil 1. a 2. stupeň žáků ZŠ BENEŠOVA. Na této akci se nejen zpívalo, ale i soutěžilo a tančilo, v soutěžích se dostávaly dárky, například: trička, klíčenky ... Ale můžete si zasoutěžit i dále (více na www.jupiada.cz). A při odchodu z koncertu jsme každý dostali, jak víte, CD s písničkami, vstupenku, lístek se jmény, fotografiemi vystupujících a dalšími informacemi.

Autor: I. Vespalcová, M. Kobylka, V. B

Tato akce se mi moc líbila. Nejenže se zpívali hezké písničky, ale byla zde i pěkná atmosféra. Na začátku jsme všichni zpívali písničku BARVY, ta byla moc hezká. Následovala písnička KRÁSNÝ DEN, ta byla tak rychlá, že jsem nemohl pochopit, jak to ti zpěváci můžou tak rychle zpívat. Po písničce ŠKOLA NA KOLEJÍCH zpívali píseň NÁSTROJE, byla super. Písnička PANÍ KLÁRA zase velice srandovní, JUPIK TEAM pak nelepší. I píseň JAZYKOLAMY byla výborná. ŘIDIČÁK se taky povedl. Při písničce KARNEVAL si na jevišti zatancovali nejen žáci, ale i p. uč. Venhodová s p. uč. Štěpničkovou a panem ředitelem. Při písničce KAMARÁD jsme všichni mávali rukama. A na konec jsme si všichni zazpívali písničku NÁVRAT.

Autor: Michal Vala, V. A

Ilustrační foto

Co jsme viděli v Bijásku

První film letošního školního roku, který jsme zhlédli, byl animovaný a jmenoval se Na půdě aneb kdo má dneska narozeniny. Vyprávěl o Pomněnce (panence), která bydlela se svými přáteli Krasněm (vojákem), Muchou (medvědem) a Šubrtem (kousek plastelíny) ve starém kufru. Panenka se jednoho dne ztratí.

Na půdě, kde stará paní se svou vnučkou Andrejkou věší prádlo, najde Andrejka panenku. Chce si ji vzít a hrát si s ní, ale její babička jí panenku vzala a řekla, že je ta panenka stará a špinavá a položí ji na policičku. Pomněnka se probudí a kouká, kde je. Potká kocoura, který jí poradí kudy domů. Úmyslně jí radí špatně, aby došla tam, kam chce on. Panenka se vydá cestou, kterou nikdy neznala, až se dostane za hranice zlého království, kde ji chytanou nějaké obludy. Pomněnku chce totiž dostat krutý Hlava (zlatá busta muže), který si ji chce vzít za ženu. Pomněnka se ale nechce stát jeho ženou, proto ji jeho přísluhovači dají do starých kamen, kde je hodně prachu a pořád na ni sypou další a další prach.

Pomněnčini kamarádi zjistí, že panenka zmizela, a proto se ji vydávají hledat. Cestou narazí na Spoustu nebezpečí, která se na půdě ukrývají. Po dlouhé cestě a po překonání řady překážek Pomněnku nakonec najdou a pokoušejí se ji vysvobodit. Je to ale dost těžké, protože jim to dost komplikuje zlatá hlava. Přiletí však za nimi letadlem jejich další kamarádi. Společnými silami zlatou hlavu porazí a Pomněnku vysvobodí.

Vracejí se spolu všichni domů a Pomněnka všem upeče jeden velký dort. Všichni přátelé jsou rádi, že Pomněnku vysvobodili.

Líbilo se mi, jak byl film udělaný, například vláček nebo letadlo vyrobené z vysavače. Také většině žáků naší třídy se film líbil, protože byl vtipný, zaujalo je, jakým způsobem byly vytvořeny loutky a jaká měly jména. Někteřím se ale moc nelíbil, protože považují tento film za film pro malé děti.

Autor: Michaela Prvácová, V. A

Sledujte naše stránky!

V každém čísle objevíte to, co hledáte!

Potřebujete podat inzerát?

GAG - BEN

je tu pro vás!

Nightwish

Dnes si napíšeme o kapele, která je pro některé zcela neznámá, ale to bude nejspíš výjimka.

Tato kapela se nazývá Nightwish. Tato kapela byla založena roku 1996, když se Tuomasu Holopainenovi nechtělo podílet na projektech jiných kapel, a proto oslovil své přátele - zpěvačku Tarju Turunen a kytaristu Emppu Vuorinena. Téhož roku nahráli tři akustické demo skladby, z nichž byla první pojmenovaná Nightwish. Tato píseň se dostala do podvědomí lidí natolik, že určila název skupiny.

Asi za rok této skupině nabídl známý finský vydavatel Spinefarm Records, který jim nabídl smlouvu. Po nabídnutí této smlouvy Nightwish přibral do svých řad bubeníka Jukky Nevalainena a vyměnili akustickou kytaru za elektrickou. Poté cvičili několik týdnů. Za jejich úsilí je čekala odměna v podobě sedmery písní alba Angels Fall First, které se okamžitě umístilo na 31. pozici v žebříčku. V roce 1997 odehráli svůj první koncert v jejich milovaném městě Kitee. Další významná data jsou uvedena v tabulce.

Po posledním koncertním turné 21. 10. 2005 v Hartwall Aréně došlo k vyhazování Tarji. V otevřeném dopise bylo toto rozhodnutí odůvodněno jako její neztotožnitelný

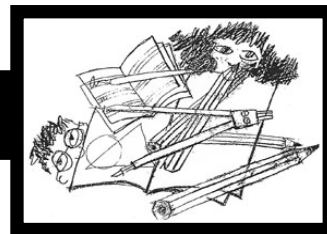
přístup ke skupině a i k fanouškům. Tarja se vydala na sólovou dráhu a zbytek kapely si dal pauzu. Po více jak roce volné místo po Tarje zaplnila Anette Olzon a mohlo se začít s prací na dalším albu Dark Passion Play. Tomu předcházela dvojice singlů. A to internetový singl „Eva“, následovaná Amarantem.

Alba, která vydali:
 Angels Fall First (1996)
 Oceanborn (1998)
 Wishmaster (2000)
 Over The Hills And Far Away (2001)
 Century Child (2002)
 Once (2004)
 Dark Passion Play (2007)

Autor : Petr Glaser, VII. B

ROK			Události		
1998	Video The Carpenter	Připojení Samiho Vänskä	Uspěšné album Oceanborn	26 koncertů v Evropě	První místo na několik týdnů v žebříčku prodeje
2000	Album Wishmaster je okamžitě vyšvihlo na 1. místo v prodeji	Vyrazili na „Wishmaster World Tour“	Odstartovali v Kitee přes Jižní Ameriku do Kanady	Dostali zlaté desky za album Oceanborn a singly Sacrament of Wilderness, Walking in the Air a Sleeping Sun	
2002	Odešel Sami Vänskä	Jeho místo zaplnil Marco Hietala	Album Century Child	Nové turné! Většina jejich koncertů byla vyprodaná!	První příčky ve finských i světových žebříčcích prodeje
2004	Album Once = masivní mediální kampaň	Once získalo zlatou desku ihned v den jeho vydání	Květnové turné! Za rok a půl měli celkem 150 vystoupení	Na podzim vyšel singl Wish I Had An Angel	Video k této písni natočil Uwe Boll

Z našich kulturních deníků

Pán prstenů - Dvě věže

Jestli věříte v nadpřirozenost, tak tato knížka je přesně pro vás. Nejenže v ní jsou nadpřirozené bytosti, ale i spousta akce, napětí a malého hororu. Tento druhý díl knížky je nejen moc dobře zpracovaný, ale je i bohatý na obrázky. Řeknu vám celý příběh Pána prstenů - Dvě věže: Aragorn a jeho družina, Legolas a Gimli, honí skřety, kteří unesli Smíška (Směrmíra) a Pipina do železného pasu.

Cesta se skřetům ale nevydařila. V Rohanu, zemi Rohyrů, je zabila skupina rohanských jezdců. Smíškovi a Pipinovi se podařilo uniknout do fangorského hvozdu, kde potkali stromovouse (to je strom, který se pohybuje, a dokonce i mluví). Ten je odvedl za bílým čarodějem (to je Gandalf, pád v Morii přežil). Gandalf je nechal na starost stromovousu. Aragorn jel do Rohanu. Frodo a Sam se nechali navádět Glumem, který chce Froda zabít a vzít mu prsten. Frodo však do Gluma nevidí, a tak sám jde dál za zradou. Sam však něco očekává, a tak je pořád ve střehu. Aragorn s Legolasem, Gandalfem a Gimlim jeli za králem Rohanu Theodémem, jehož mysl je rozvrácena. Saruman do Rohanu poslal zvěda Grimliho Čerlivce, který Theodéma hodně využívá jako prostředníka na informace, které by se Saruman rád dozvěděl. Gandalf předstoupil před Theodéma a řekl: „Zprošťuji tě tvého zakletí.“ A Theodém nato řekl: „Tady nemáš žádnou moc, Gandalfě šedý.“ Gandalf si sundal svůj šedý plášť a jeho roucho se rozzářilo bělostí. Řekl: „Vysaji tě, Sarumane, jako se vysává jed z rány!! A Saruman prostřednictvím Theodéma řekl: „Když odejdu, Theodém zemře.“ Gandalf: „Tys jej nezabil, on tě také ne.“ Saruman: „Rohan je můj.“ Z Gandalfovy

hole se najednou objevila bílá záře, která pronikla do Theodéma. Najednou Theodém začal mládnout. Byl asi o 10 let mladší. Frodo a Sam šli za proradným Glumem. Ten je dovedl do mokřadu neboli do mrtvých močálů (mrtvé močály = říká se jim tak proto, že pradávno za velké bitvy v ní zahynuli elfi, skřeti a lidi).

Autor: Michal Vala, V. A

Čaroděj z nafukovacího stromu

Napsal: Miloš Kratochvíl

Jednou se hajnému Votavovi stalo něco divného. Skočil mu zajíc přímo do náruče. Prvně se tím vychloubal, a dokonce na to byl i pyšný, ale když mu i 5x denně vběhl do chalupy, měl toho dost. Jenže ženě Andulce se to taky nelíbilo, a tak mu řekla, ať se převleče za strašáka a jde ho postrašit, ale zajíce z toho kleplo. Šli za čarodějem Honzulou a ten jim řekl, že mu mají kápnout dvě kapky do uší (jedna kapka do jednoho ucha), ale oni mu nakápli dvě kapky do každého ucha. Čaroděj ho vzbudil a poznali, že to s těmi kapkami přehnali a ten zajíc byl až moc nelekavý (byl nafoukaný). Čaroděj Honzula nakonec přišel na to, že když bude nějakým velkým zvířetem, tak se v něm ta pýcha rozplyne. A tak vyrazil hajný Votava, Andulka a zajíc Ondřej do ZOO, aby si vybral Ondřej, jakým zvířetem chce být. Nakonec si vybral velblouda. Čaroděj Honzula ho tedy proměnil ve velblouda. Jednou, když do Halounského lesa přijel sultán Ben Dajan a uviděl panáčkujícího velblouda, umínil si, že toho velblouda musí mít. S pomocí čaroděje však velbloud (zajíc) Ondřej zůstane v Halounském lese.

Zajímavá slova, která mě zaujala:

Prasoň český, Myš děsná, Drsnák lužní, Mátoha pozdní, Mrška jarní, Mišátko družné, Mužatka vlezni, Snovač křížní, Dřevojed stonožní, Včelák medojed, Slizák zahradní, Všekaz lidový, Paroubušnice odporná, Chcípáček lužní.

Autor: Anna Machátová, V. A

Jak se stát detektivem

Napsala: Insa Baureová

Ilustrovala: Silvia Christophová

Jana přijela navštívit svou milovanou tetu Kláru. Ale ve vlaku se stala svědkem krádeže kufříku. Když potom zloděje náhodou zahlédla na nádraží, pustila se do jeho sledování s tetou Klárou. Sledovali ho až k lavičce a uviděli zloděje, jak si čte papíry v ukradeném kufříku. Teta Klára zavolala policii a všechno se vyřešilo. Pět napínavých příběhů s doplňujícími informacemi nabízí spoustu cenných faktů

a dat týkajících se práce detektivů. Knížka se mi líbila.

Autor: Michaela Prvácová, V. A

Kozí příběh – Pověsti staré Prahy

Český animovaný film

Příběh vypráví o vesnickém chlapci Kubovi, který se svojí károu a zapřaženou kozou, co umí mluvit, vozí do Prahy na stavbu Karlova mostu vejce. Kuba se v Praze zamiluje do dívky Mácy a snaží se, aby byly jeho city opětovány. Celý příběh je protkán tajemným osudem studenta Matěje z Faustova domu, událostmi okolo stavby Pražského orloje a známými postavami. Film se mi moc líbil, připadal mi legrační, ale i trochu strašidelný.

Autor: Sheila Freyová, V. A

G-FORCE

Akční film, ve kterém jsou místo Jamese Bonda chlupatá morčata. Původní inspiraci k filmu poskytl režisérův pětiletý syn, který přinesl domů ze školy morče a prohlásil, že by bylo úasně, kdyby z morčat mohli být vojáci.

V G-FORCE vystupují velitel Darwin, odborník na vybavení G-FORCE, Blaster, který miluje stereo, a krásná specialistka na bojová umění Juarez. Jejich misí je zastavit plán krtka, kterému vyhubili rodinu, a ten se mstí tím, že se naboural do sítě nejprodávanejších elektrospotřebičů na světě a zadá do nich čip, který je promění v roboty. Nakonec se ho ale týmu G-FORCE podaří přesvědčit, aby akci zastavil. Krtek je poslechl a zkoušel ji zastavit, ale marně, nešlo to. Naštěstí měl Darwin paměťovou kartu s virem. Krtek zaviroval systém a všechny elektrospotřebiče se vypnuly.

Film je plný vizuálních efektů a počítačových triků, byly použity speciální kamery, dílo technologicky na výši, kombinace animace a skutečného světa do podoby 3D filmu.

Autor: Michal Vala, V. A

Každý den jsme jezdili na kole s holandskými kamarády

Koncem minulého školního roku jsme my, 6. B (nyní 7. B), navštívili naše holandské kamarády. Cestovali jsme autobusem, v noci. Pro mě to byla nová zkušenost, ale postel mám přece jen raději.

Příjezdový den byl trochu hektický. Autobus nás vysadil na nádraží o hodinu dřív a náš „průvodce“ (holandský pan ředitel) čekal na jiném nádraží. Nakonec jsme se našli a vyrazili jsme k moři. Bylo to krásné. Voda sice nebyla nejteplejší, ale některým jedincům to nevadilo.

ÁÁÁÁáááá....

Když jsme se vrátili do Amsterdamu, stihli jsme projížďku po kanálech, díky které jsem si připadala jako v Benátkách, a prohlédli jsme si město. A poté už jsme zamířili do hostitelských rodin. Ta naše měla bez nás šest členů a pejska. Všichni měli k dispozici velký dům se zahradou a dvěma trampolínami. A jen tak pro zajímavost, my jediná jsme bydleli v Německu.

Program, který jsme měli vymyšlený na ostatní dny, byl velmi zábavný. Hlavně každodenní ježdění na kole. Holanďané totiž jezdí na kole velmi často, protože jejich země je samá rovina.

První den nám byla představena škola a město. Musím uznat, že město bylo nečekaně krásné. Žádné papírky pohozené na chodníku, žádné zvykačky, prostě všude čisto. A moc se mi líbily všechny ty domečky s předzahrádkami. Kousek za kvetoucím městem

se nacházel minigolf, hrála jsem ho poprvé v životě a můžu vám říct, že je to legrace. Radost nám také udělala příležitost být u odhalování daltonské plakety.

Pokaždé jsme se však já a kamarádka těšily na večer. Naše hostitelka Olivia nám vždy před spaním v posteli hrála divadlo s plyšáky. Byla to ohromná legrace.

Další den jsme hráli trochu netypický venkovní bowling. Hrál se s malými míčky a účelem nebylo shazovat kuželky, ale dohodit co nejdál. Kousek od místa, kde jsme hráli, se nacházela kravská farma. Její majitelka nám ukazovala malá telátka, dospělé krávy a různé přístroje na dojení nebo na krmení. Jako tečka

Když jsme se ráno loučili, všichni jsme brečeli. Vždyť se už nikdy v životě nevidíme všichni pohromadě! Ale překonali jsme náš smutek a odjeli jsme plni úžasných zážitků a s vědomím, že máme nové kamarády.

Autor: Kathrin Decknerová, VII. B

Anketa

Naše redakce se rozhodla uspořádat anketu „Kde jsi trávil/a prázdniny?“ (odpovídali žáci 3. a 7. tříd). Možné odpovědi byly tyto:

- 1) doma s rodinou
- 2) u prarodičů
- 3) na táboře
- 4) u moře
- 5) jinde

3. třídy:

- 1) 5
- 2) 3
- 3) 4
- 4) 8
- 5) 11

7. třídy:

- 1) 16
- 2) 0
- 3) 13
- 4) 23
- 5) 18

Jak jste si určitě všimli, většina žáků třetích tříd byla u moře nebo na jiném místě. Žáci sedmých tříd odpovídali vyrovnaněji, ale vítězí odpověď jinde.

Moc děkujeme otázaným třídám za jejich odpovědi a těšíme se na další spolupráci.

Autor: K. Decknerová, N. Březnová, VII. B

Nejvíc mě zaujalo Království železnic

Já jsem o prázdninách navštívil s babičkou a se svým bratrem Prahu a ověřil jsem si, že vše, co jsme my, žáci loňské 5. C, vyrobili v rámci projektu o našem hlavním městě, je pravda. (O zmíněném projektu jsme psali v loňském ročníku.)

V Praze jsme se šli podívat na Orloj, sochu Sv. Václava na Václavském náměstí, letiště - Ruzyně, Tančící dům, Karlův most a obchodní centrum Palladium a mnoho dalších zajímavých míst. Bydleli jsme v hotelu City Inn. Z památek se mně nejvíc líbil Tančící dům. Ještě jsme navštívili Království železnic. Tam se mně to líbilo úplně nejvíc. Království železnic je nově otevřená modelová železnice. Horní část je už otevřená, ale spodní část se ještě dodělává a měla by být dokončena v roce 2014. U Království železnic je ještě e-shop, kde si můžete zakoupit různé věci.

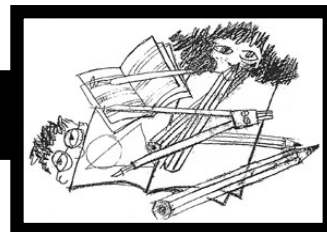
Autor: Lukáš Abrahám, VI. C

Foto: K. Decknerová

na závěr nám bylo nabídnuto čerstvé kravské mléko.

Abychom se nikdy nenudili, obědvali jsme u rybníka. Zároveň jsme i krmili hladové kačenky. A protože bylo hezky, vyrazili jsme na koupaliště. Plavali jsme, sjížděli tobogány a hráli volleyball. O zábavu tedy bylo jako vždy postaráno. Na závěr dne byla uspořádána diskotéka. Na uvítanou jsme všichni dostali svítící náramky a šlo se na parket.

Poslední den byl pro mě nejzábavnější. Dopoledne jsme malovali obrázky a vyráběli náhrdelníky. Ten pravý adrenalin však přišel až odpoledne. Jeli jsme totiž do lanového centra. Všem se nám tam moc líbilo. Já jsem se sice často klepala strachy, ale když jsem pak celé dobrodružství ukončila jízdou „skluzavkou“ přes rybník, byla jsem nejspokojenější člověk na světě. Ten den večer jsme dostali překrásné dárečky na rozloučenou. Měla jsem velkou radost.

Musíme si pomáhat

Červen školního roku 2008/2009 byl nejen ve znamení závěrečného zkoušení a písemek, ale také výletů a her. V pondělí 22. června proběhla celoškolská hra s názvem Musíme si pomáhat inspirována filmy Jana Hřebejka. Deset filmů = deset úkolů. Hru připravili žáci 9. C pod vedením pana učitele Zeiberta. Všichni žáci naší školy od 6. do 9. třídy byli rozděleni do mnoha asi patnáctičlenných skupinek, každou doprovázel vždy jeden učitel. Zástupci skupin byli informováni o úkolech žáky 9. C, ti měli své stanoviště před knihovnou, zde se také ohlašovalo splnění úkolu.

Ráno v osm hodin se všechny skupiny shromáždily ve třídách. Zástupce každé skupiny dostal list papíru, na němž byla v přemýšlkách ukryta jména sedmi různých herců z Hřebejkových filmů. Po vyřešení a odevzdání prvního úkolu jsme se přezuli do bot a v určeném čase vyrazili do terénu. Během celé cesty po vytyčené trase jsme plnili mnoho úkolů.

V átriu školy ve venkovní učebně nás čekali pořadatelé s pěti druhy limonád. Měli jsme poznat jednotlivé druhy se zavazacíma očima (Šakalí léta).

Na dalším stanovišti jsme se museli za tři a půl minuty naučit básničku o několika slokách. Ve skupině jsme spolupracovali a rozdělili si sloky mezi sebe (Kráska v nesnázech).

V nedalekém lesíku už jsme během čtyř minut sypali jako z rukávu co nejvíce názvů písní, kde se zpívá o vodě (Pějme píseň dohola).

Stavíme pyramidu

Foto: E. Pokorná

Sešli jsme dolů k potoku a tam jsme opravdu museli táhnout za jeden provaz, protože jsme ze všech našich těl stavěli co nejvyšší pyramidu (Pelíšky).

U Lubí to bylo skoro jako ve filmu. Hráli jsme skořápky – pod kelímek byla schovaná kostka a my měli uhodnout, pod kterým právě je (U mě dobrý).

Zde jsme plnili ještě jeden úkol. S medvídkem v kočárku jsme na čas museli oběhnout metu a vrátit se na místo startu (Musíme si pomáhat).

Utíkej!

Foto: E. Pokorná

Na zpáteční cestě jsme napsali vzkaz příštím generacím (Pupendo).

U „Obrázku“ se jeden náš zástupce navlékal do všeho připraveného oblečení. Vyhrazený čas byl pouhé dvě minuty (Nestyda).

V parčíku nedaleko školy jsme vytvořili dort z dostupných přírodnin. Pomohla nám přinesená krabice a barvičky (Medvídek).

Na školním hřišti nás čekal v podstatě poslední úkol. Vybraný zástupce skupiny kopal penálty na branku (Horem pádem).

Po celou dobu jsme při plnění úkolů sbírali body, pochopitelně jsme jich chtěli nasbírat co nejvíce. Celou dobu nás tlačil čas, protože jsme do půl jedné museli být zpátky ve škole.

Když jsme došli před knihovnu, dostali jsme bílou obálku s nastříhaným vzkazem. Po správném složení písmen do textu jsme zjistili, kde je poklad. Když jsme zjistili, kde máme hledat, vrhli jsme se do tříd a našli jsme ... čokoládu! Tu jsme si ve skupině spravedlivě rozdělili a jedna skupina pomalu šla na oběd a ta druhá mezitím stihla film, který varoval před závislostí na drogách.

Hra se mi velice líbila, a už se moc těším na příští.

Autor: Michaela Cahová, VIII. C

Jak se čistí odpadní voda

Dne 17. září 2009 se zúčastnila třída 8. C stejně jako ostatní 8. třídy zajímavé exkurze. Čekal nás totiž nejen výklad o čištění odpadních vod, ale také její prohlídka.

Po krátké cestě právě do této čistíčky nás přivítala paní průvodkyně. Ta s námi nejdříve probírala nezákladnější informace, jako například pro koho čistíčka funguje, jakou má kapacitu a také kdy, jak a kdo přispěl na její rekonstrukci. Poté nás už vedla k jednotlivým procesům, čištění odpadních vod i z našich domácností. Naše třída ale měla štěstí, zrovna se vypouštěla jedna část kvůli neznámé poruše, a my jsme mohli vidět, jak hluboká je díra na tu všechnu vodu. Těsně než jsme odešli zpět do školy, položila nám paní průvodkyně několik otázek, za odpovědi nám dala odměny.

Tuto exkurzi bych doporučovala i ostatním třídám.

Autor: Michaela Cahová, VIII. C

Beseda o Indii

Zajímavé informace o životě v Indii jsme se dozvěděli na besedě dne 16. října.

Indie je čtvrtým nejpočetnějším státem, má téměř jednu miliardu obyvatel. Co se týče náboženství, většina obyvatel jsou hinduisté – 85%, další – 11% islámisté, 2% křesťané, ostatním náboženstvím věří 1%.

V Indii uctívají hodně posvátných zvířat: hady, myši, opice, velbloudy, krávy, slony. Můžeme tam vidět i tygra indického, kterých je na Zemi jen 3 500 kusů.

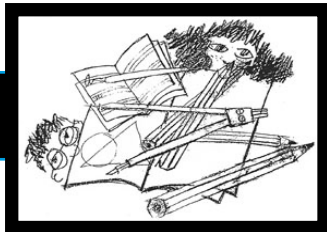
V indické kuchyni se používá hodně chilli, Indové pěstují zeleninu a ovoce, především mango, rýži a hlavně dobrý čaj.

V Dili, hlavním městě, i ostatních městech je přelidněno, trápí je hodně smogu, plno lidí je chudých a žijí na ulicích. Na některých místech v Dili jsou obrovské sklady odpadků, které pojídají zatoulané kočky, krysy... Ve městech najdeme spoustu krámků se vším.

V Indii dodnes dětem vybírají partnery rodiče. Své mrtvé hinduisté pokládají na hranici, kterou zapalují a posílají po posvátné řece Ganze.

Autor: Petr Kratochvíl, Tomáš Kotrba, VII. B

**Máte rádi exotiku a dálné kraje?
Sledujte naše stránky!**

Tunis - jaká je skutečnost?

Během prázdnin jsem čtrnáct dní prožila v Tunisu. Moc jsem se na povalování na pláži a sluníčko těšila. A když už jsem konečně prvního září přistála v městě Mahdia, byla jsem šťastím bez sebe. Asi třináct dní jsem si užívala sladkého nicnedělání a odpočívání v hotelu. Musím přiznat, že hotel a další komplexy, které jsou určeny turistům, jsou vážně luxusní a nádherné. Ale já se rozhodla, že bych ráda poznala i památky a kulturu národa, nejen pláže a krásné moře.

S rodiči jsme si půjčili auto a vyrazili mezi obyvatelstvo do měst Tunisu. No byl to šok! Kvůli svým blond vlasům jsem měla velké problémy. Tunisané nejsou na blondýnky zvyklí a když už se tam nějaká objeví, jsou schopni udělat téměř cokoli, aby si jich taková žena všimla. Nosili mi květiny, náramky a další pozornosti. Pokud se vám ale zdá, že to pro mě musel být ráj na zemi, tak to rozhodně ne. Totiž z České republiky nejsem zvyklá na to, že by se na vás náhle nalepilo třeba dvacet mužů a jeden přes druhého by vám začal vysvětlovat, kolik má majetku a jak by vám s ním bylo dobře. Po pár dnech jsem už byla na všechny muže v mém okolí nepřijemná a neprojevovala žádný zájem. Vlasy jsem si musela stahovat pod čepici nebo šátek a vůbec neukazovat ani světlé oči či evropské rysy obličeje. Jak jsme my Evropanky zvyklé nosit výstřihy nebo sukně, to pro mě v Tunisu nepřicházelo v úvahu.

No dobrá, to byl šok číslo jedna a teď ten druhý šok. Na rozdíl od krásných hotelů, jak už jsem se zmínila, vesnice a města tak pěkně nejsou a už vůbec ne tak bohaté. A ten nepořádek. Oni snad ani netuší, co je to odpadkový koš! Smetí se vám válí po ulicích a s nějakým tříděním si také hlavu nelámou. Lidé žijící přímo v Tunisu se vážně dobře nemají, jsou chudí a mnohdy nemají ani zaměstnání. Dobře se mají akorát ti, kteří pracují pro turisty. Turisté jsou pro ně tedy na prvním místě a snaží se vás obskakovat co nejvíce, protože vědí, že právě turismus je jeden z hlavních příjmů pro celý stát. Ale zpět ke většině obyvatel, oni mají totiž takový jeden „národní sport“. Smlouvání. Trhy a malé obchůdky jsou na každém rohu měst a vesnic. A vždy se vynoří nějaký ten prodáváč, který vás začne objímat a lákat do svého obchůdku. Umí pár vět česky a myslí si, že mu to zákazníci české národnosti přiláká. Ale na mě to tedy dojem neudělalo, nebaví mě hádat se s někým o tom, jaká je skutečná hodnota zboží a prozrazovat mu, kolik jsem schopná za konkrétní předmět zaplatit.

Tunisko - Mahdia

Oni mají ale jiný názor, nejde jim ani tolik o to něco prodat, ale hlavně, když si pořádně popovídají a seznámí se s jinými národy.

Šok číslo dvě máme za sebou, teď je na řadě ten třetí. Pravidla provozu, no jestli tedy vůbec nějaká existují. Když jsme jeli autem, vážně jsem si myslela, že přijdu o život. Neznají rozdíl mezi chodníkem a silnicí. Dopravní značky? Snad ani nevědí, co to znamená. Telefonovat za volantem...no proč ne. Pouštět malé děti do hustého dopravního provozu... také žádný problém. A policie? No ta funguje jen tak na oko. Asi tak, že pokuty se dávají jen cizincům, Tunisánům ne. Musím říci, že jsem si vážně hodně oddechla, když jsem se vrátila na pláž a do svého hotelu, kde

se o vás zase všichni pěkně starají a hýčkají vás. Kde je čisto a pěkně uklizeno.

Na závěr bych řekla asi toto: „Pokud jedete do Tunisu, jeďte se podívat i na vesnice a do měst, ale vážně vám bude stačit třeba jen jeden jediný den. Je dobré poznat obě tváře Tunisu, jak tu dobrou, krásnou a luxusní, tak i tu chudou a špinavou, ale hlavně každodenní realitu skutečných tuniských obyvatel.“

Autor: Kristýna Bušová, IX. C

Pyramidy

Egyptské pyramidy jsou zvláštní stavby, které byly ve starověkém Egyptě budovány od doby vlády panovníka Džosera ze 3. dynastie až do doby prvního krále 18. dynastie Ahmose I., tedy po dlouhé období přibližně 1 500 let.

Pyramidy sloužily jako hrobky králů, jejich synů a manželék.

Nejznámější z pyramid se nachází v Gíze. Pyramidy v Gíze byly postaveny ze všech nejdříve. Ročně se do Gízy hrnou tisíce turistů.

O pyramidách píší proto, že mě zaujaly z egyptologie nejvíce. O egyptologii se zajímám a příště se můžete těšit na hieroglyfy.

Autor: Jakub Štěrba, VI. C

Ilustrační foto

Na Jurenkově osadě se nám líbilo

První dny letošního školního roku strávili šestáci na Jurenkově osadě. Na nezapomenutelnou atmosféru vzpomínají:

Ve dnech 9. - 11. září 2009 jsme my 6. C navštívili Jurenkovu osadu u Studence. V 8:20 jsme měli sraz na nádraží v Třebíči. Poté jsme nastoupili do osobáku (do vlaku) a jelo se. Z nádraží ve Studenci jsme pak došli pěšky.

Když jsme došli na místo, seznámili jsme se s instruktorkou Katkou, Radkou a Zuzkou a taky s vedoucím Radkem. Byly nám přiděleny stany s podsadou, ale museli jsme si na ně do 13 hodin počkat. Prozatím jsme s Katkou hráli různé hry. Později jsme byli rozděleni do 4 skupin. Každá skupina měla svůj název: Ti druzí, War trottles, Domajzové a spol. a Nevimové. Po rozdělení skupin jsme jezdili na loďkách (kánoe), lezli po žebříku a horolezecké stěně. Večer jsme seděli u táboráku, zpívali písničky a hráli noční hru. Večerka byla v 22.30.

Druhý den jsme hráli opět hry a jednou z her byla hra plížená, která se všem nejvíce líbila. Po obědě jsme jezdili opět na loďkách, šplhali po stěně, šlapali na pedálech, chodili po lyžích a bavili se mnoha dalšími hrami na čas. Večer jsme měli opět táborák a noční plíženou.

Poslední den jsme hráli turnaj v hradech (míčová hra) a v přehazované. S těžkým srdcem jsme se loučili s Jurenkovou osadou a všichni na ni dlouho nezapomeneme.

Autor: Míša Doležalová, Lukáš Abrahám, VI. C

Nejvíce se líbila hra s čísly

Foto: P. Mikoláš

Na Jurenkově osadě se mi nejvíce líbila jízda na kánoích, jak jsme se pořád točili a projížděli rákosím. Nejlepší zážitek byl, když jsme dostali na břicho, na záda a na čelo čísla a běhali po lese a druhá skupina nesměla vidět naše čísla. Nejlépe se to hrálo večer. Mně nesvitla baterka, tak jsem běhal po tmě. Překvapilo mě, že jsme vařili guláš a pořád hráli přehazku a vybíje-

Autor: Michal Farník, VI. B

Z bezprostředních prožitků

Dnes 7. 9. sme byli na Jurenkově osadě. Nejvíce se líbila noční hra s čísly. Taky se mi líbily ty všechny atrakce. Také dobře vařili. Holky z toho tábora nám pomáhaly. Měli sme list po horolezecký zdi a holky nás povzbuzovaly, třeba ty to zvládneš, už jen kousek. Byly prostě super. Líbila se mi třeba soutěž, kdo uvaří lepší guláš. Byli jsme tři skupiny: Škorpioní, Interneti a tři tečky. A naše paní učitelka tam měla Maxíka (její pejsek). Pořád někde lítal a číchal. Potom se mi líbilo i na kánoi, tam sme pluli po vodě kolem rákosí a taky nesměli chytat užovky. V kánoi sme seděli po dvou. Jeden vpředu, druhý vzadu. Spali sme ve stanech. A velká sranda byla s postelemi. Chceš si sednout nebo lehnout a už to žuchne na zem. Trvalo docela dlouho, prvně vytáhnout matračku, potom spravít dřevěnou palandu a dát spátky matračku, takže dlouho! Velká sranda byla, když se děcka koupaly. Jenda chtěla skákat ze skokánku a zatím za ním přiběhla Katka a zhodila ho do vody. Večer sme měli táborák a tam sme si zaspívali a hráli hru. Hráli sme taky přehazku a vybyku. Kluci hráli fotbal. Vždycky když sme se probudili i poslední den ráno tak sme na sobě měli triko, dvě mikiny, tlusté ponožky, tepláky a deku. Po tom sme hráli hry a byli sme zahřátí. A potom jak sme odjížděli vlakem spomínali sme na tu srandu.

(Text bez korektury)

Autor: Darina Čičáková, VI. B

Co tam asi hledá?

Foto: P. Mikoláš

Dánové a my

Naši dánští přátelé přijeli 15. září do Prahy a odtud je odvezl český autobus do Třebíče. Šestnáctého září se seznamovali s naší školou a s Třebíčí. O průběhu našich výměnných zájezdů jste četli již mnohokrát, víte, co nás spojuje, ale jaké jsou vlastně mezi námi rozdíly? Co dělají oni a my ne? Dokázali bychom vůbec tyto rozdílnosti přijmout? Napasala jsem vám alespoň pár zásadních rozdíků, které jsem upozorovala za ty dvě výměny.

Stravování

Co jsem já zaznamenala, většina Dánů se pořádně nají až večer. Když jsem byla v Dánsku, tak to probíhalo zhruba takto: Ráno si dají minimální snídaně a do oběda téměř nic nejedí. Jejich oběd neznamená něco jako knedlo, vepřo, zelo pro nás Čechy, ale spíše jako bageta u nás na informacích:-) To už je docela podstatný rozdíl, nemyslíte? Když rozebírám jejich svačinu, přijdu na to, že to je spíše ovoce - třeba jablko. No a teď se blížíme do kritického místa. Tím místem pro mě osobně byla večeře, já sama příliš nevečeřím a když jsem viděla, jak moje hostitelka v Dánsku do sebe s klidem na duši souká po desáté hodině večer celou pizzu, tak jsem si říkala, že je mi vážně záhadou, čím to, že jsou všechny poměrně hubené. Stravováním se tedy Češi a Dáni rozhodně liší.

Přátelé

Co mě hodně překvapilo, byl jejich třídní kolektiv. Já si sice na svoji třídu vůbec nestěžuji, ale vážně mi vyrazilo dech, jak je celá třída schopná se domluvit a jít spolu třeba večer grilovat. Všichni si navzájem pomáhali a hodně toho o sobě navzájem věděli. A dokonce u sebe navzájem i přespávají. No schválně, kdy se vám naposledy stalo, že by u vás spalo třeba sedm vašich spolužáků?

Oblékání

Jednoduše řečeno myslím, že Češi se oblékají s větším vkusem než Dánové. Jejich naprosto se k sobě nehodící barvy, střihy i doplňky se nám Čechům už chvílemi vážně zdály trochu moc:-) Ale mají jednu velikou výhodu proti nám. V Dánsku se totiž všichni mezi sebou navzájem velmi tolerují a respektují jeden druhého. A to obdivuji. Jím prostě není blbě vítět si ponožky do balerín a k tomu tepláky. Prostě proč ne, když je stejně nikdo nebude pomlouvat ani hodnotit. To je bohužel ale něco, na co my Češi budeme čekat ještě hodně dlouho, než i u nás bude možné takto vyjít do školy, aniž byste slyšeli hned několik nechťných názorů.

Vidíte sami, že rozdíly tu vážně jsou, ale i přes ně mezi námi vzniklo pouto a mnozí z nás těžce nesli, když od nás Dáni 21. září odjížděli.

Autor: Kristýna Bušová, IX. C

Radovali jsme se z příjezdu rakouských kamarádů

Na horolezecké stěně

Foto: L. Jakešová

Výměnný pobyt se uskutečnil od 30. 9. - 1. 10. 2009. Ve středu 30. 9. jsme už od 8.00 hodin netrpělivě čekali na své rakouské kamarády z Hornu, kteří po třech hodinách našeho čekání a příprav přijeli před naši školu. Všichni jsme vyběhli k autobusu a radovali se, že přijelo všech 22 žáků včetně učitelů, ředitele jejich školy a patrona naší školy Günthera Wielanda.

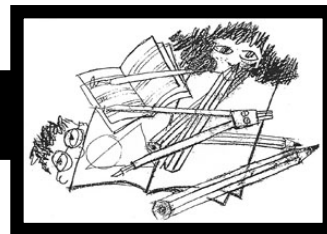
Náš bohatý a zajímavý program začal rozdáváním deníků, jmenovek a dárků. Po obědě ve školní jídelně jsme vyrazili na městskou radnici, kde nás přivítal pan místostarosta Jan Karas. Pak jsme přišli k věži, kde začala „Stadtrallye“ a první úkol. Navštívili jsme cukrárnu Pod Lampou, židovské město a hřbitov, baštu, Masarykovu vyhlídku a Stadralley jsme zakončili bowlingem U Kmotra. Až jsme dohráli, tak jsme se vypravili zpátky do školy, kde nám některé maminky našich spolužáků připravily švédské stoly. Po večeři jsme jeli domů a ubytovali rakouské hosty.

Druhý den jsme měli dílničky jako: Karaoke show s pí. uč. Fišerovou, skleněný šperk s pí. uč. Dobšínskou, country tanec s pí. uč. Kopeckou a zalezli jsme si na horolezecké stěně, kterou organizovala pí. uč. Bártíková. Následně jsme odjeli do jihlavské ZOO. Po návratu jsme se navečeřeli v rodinách a pak jsme se šli vytancovat do disco klubu Golem.

Dánové a my

Foto: J. Dejl

Poslední den jsme všichni obdrželi společné fotky a školní trička. Potom jsme odešli do Baziliky sv. Prokopa. Po obědě jsme měli rozchod po Třebíči a sportovní odpoledne. Hráli jsme florbal, fotbal a vybíjenou. Kolem 17.00 jsme se rozloučili a žáci Hauptschule Horn odjeli.

Chtěli bychom poděkovat za skvělou organizaci pí. uč. Zahradkové a Bártíkové a za spolupráci pí. uč. Ireně Fišerové, Márii Kopecké, Simoně Dobšínské, Janu Vaňkovi a hlavně panu řediteli za to, že nám umožnil tuto výměnu.

Autor: Jana Dvořáková, Michaela Cahová, Kateřina Veselá, Nikola Vlachová, VIII. C

Brečeli jsme, když jsme odjížděli

Dne 7. října jsme se v 7.50 sešli u školy. Skupina osmáků stála vystrašeně u autobusu. Rozloučili jsme se, nastoupili do autobusu, pohodlně se usadili a vyjeli na dlouhou, únavnou cestu do německého města jménem Grossbottwar. Po deseti hodinách autobus dorazil na místo určení. Zastavili jsme před školou německých dětí a posedali jsme si na schody. Chvilí jsme se rozhlíželi kolem a zanedlouho nám němečtí spolužáci, s nimiž jsme strávili následující týden, vyběhli vstříc. Jejich učitelka četla naše a jejich jména, a tak jsme se dozvídali, u koho budeme spát, protože většinu z nás nikdo dopis zpátky nenapsal. Přišli i jejich rodiče a někdy i sourozenci. Po seznámení jsme ochutnali místní specialitu „Držkotašky“. Potom následovala pro nás zatím nejtěžší chvíle – odjezd do rodin. Ale ukázalo se, že jsme se obávali zbytečně. Rodiče i sourozenci byli opravdu milí.

Druhý den jsme měli v 7.40 sraz u školy a začal nám program. Nejprve jsme hráli seznamovací hru a pak bylo v plánu poznávání města. Vydali jsme se na radnici a poté absolvovali „Stadtrallye“. Ta skončila na houpačkách. Pak zase zpět do rodin. V pátek jsme navštívili krásný zámek Ludwigsburg. O víkend měl každý svůj program, ale většina lidí jela v sobotu do zábavního parku Tripsdrill. Bylo to opravdu super a ani nám nevadilo, že začalo pršet. V pondělí na nás čekalo 3D kino. Viděli jsme dokument Grand – Canyon. Poslední den nás zavezli do města Stuttgart, konkrétně do muzea Mercedes Benz. Líbila se nám noční procházka vinicemi. Večer byl pro nás nachystán raut jako rozlučka. Někdo už brečel.

Středeční ráno bylo smutné. Muse-li jsme se rozloučit na dlouhý půlrok. Měnili jsme si ICQ, e-maily, ... Většina Čechů brečela.

Přátelské objetí

Foto: K. Matoušková

Cestou domů jsme se dívali na Slunce, seno, jahody a Slunce, seno a pár facek. Také jsme zastavili u McDonalda. V 17.00 jsme dorazili zpátky ke škole. Paní učitelka Fišerová a pan zástupce Ondrák nám porozdávali námi objednané víno pro rodiče a šli jsme každý domů.

Myslím, že se na květen už všichni moc těšíme!!!

Autor: M. Avkovská, K. Matoušková, D. Kopuleťá, A. Kubičková, T. Neubertová, P. Janata, T. Bartejs, L. Jurek, K. Kršková, J. Partl, VIII. C

Pravěk na vlastní ruce aneb experimentální archeologie

Již třetí rok se koná projekt „Pravěk na vlastní ruce“ pro žáky 6. tříd. Projekt se uskutečnil v pondělí 12. října a v úterý 13. října.

Žáci byli rozděleni do skupin - tlup. Bylo šest pracovišť, ale každá tlupa obešla jen tři. Každé pracovní místo mělo svůj název a na každém byl jeden učitel, Bylany (stavění chýše) - Zeibert, Býčí skála (výroba pravěkých zbraní) - Mikoláš, jeskyně Pekárna (pravěké malby) - Dobšínská, Těšetice (příprava potravy) - Svoboda, Předmostí (sádrové odlitky) - Svobodová a nakonec nové pracoviště Věstonice (rituální tanec) - Kopecká.

Na pracovišti Věstonice jsme s paní učitelkou Kopeckou tancovali rituální tanec. A proč rituální? Pravěcí lidé tancovali, když něco oslavovali nebo někoho uctivali nebo za něco děkovali. My jsme děkovali za zrní - počátek života, protože ze semene vzniká vše. Ze začátku přišli pravěcí muži z lovu a začali tančit, po chvíli se k nim přidali pravěké ženy, tancovali stejně a na konec tancovali každý za sebe. Na tanec jsme si každý přinesl kostým, popřípadě hadr z kůže, abychom se podobali pravěkým lidem.

Každé pracoviště bylo zajímavé, a to nejenom proto, že jsme se něco nového naučili, ale hlavně proto, že jsme se sami vžili do pravěké doby.

Autor: Michaela Doležalová, VI. C

Rituální tanec

Foto: P. Mikoláš

Vítejte zpět ve škole!

A s novým školním rokem 2009/2010 je tu i první číslo letošního roku. Tentokrát do něj přispěli i páfáci se svým pozorováním domácích mazlíčků.

Já jsem si pro vás připravila pár novinek o psích plemenech.

Rozhodla jsem se, že je zbytečné sem psát něco o plemenech nám velmi známých, a proto vám chci přiblížit plemena, o kterých někteří skoro ani nevědí, že existují. Budu přidávat vždy nějakou zajímavost. Druhou novinkou je, že tato plemena budu třídit do různých kategorií. Do té první kategorie jsem zařadila chrtý konkrétně plemeno faraonský chrt.

Jinak plemeno měsíce - koňské i nadále zůstává. Časem se tu ale může objevit i nějaká novinka ohledně změny koňského plemene.

V dalším vydání školního časopisu se můžete těšit na psí plemeno, řadící se do kategorie Honiči, kde vám přiblížím další neznámé plemeno, tak se určitě těšte!

Kristýna Kazdová, IX. A

TŘÍDA: CHRTI

Faraonský chrt

Toto krásné a ušlechtilé plemeno pochází z ostrova Malta.

Na tomto rodném ostrově je velmi znám a chován pro lov zajíců.

Má dlouhé štíhlé nohy, hlubší hrudník, delší stojící uši odpovídající hlavě. Vzhledem by se dal faraonský chrt přirovnat hlavou k pražskému krysaříkovi a tělem samozřejmě chrtům.

Do konce 60. let ho kynologové přehlíželi. Na výstavách se toto plemeno objevovalo jen zřídka.

Toto plemeno se pozoruhodně podobá chrtu-

Sharqiya American Queen of Samba

Klisna Sany

vým psům z nástěnných maleb a rytin starého Egypta. Proto bylo rozhodnuto spojit maltské plemeno se starým Egyptem aspoň tím, že dostane důstojnější jméno „Faraonský chrt“. Je to pes činorodý, citlivý a velice inteligentní.

Zajímavost:

Až bude možnost použít analýzu DNA, bude jistě zajímavé zjistit, zda je DNA z mumifikovaných psů ze starého Egypta výrazněji shodná s DNA soudobých faraonských chrtů.

Pokud by se někdo chtěl o tomto plemeni dozvědět více, nebo by měl zájem o tohoto pejska, není problém mrknout na stránky chovatelské stanice faraonských psů v ČR na www.elnegma.com

Autor: Kristýna Kazdová, IX. A

Na fotografiích chovní psi z chovatelské stanice elnegma.

Zdroj: moje odborná knížka o u nás známých plemenech a o plemenech nám neznámých neboli jasně a jednoduše knížka.

Am' Desert Orchid El Negma

Hafling

Původ:

Tito koně pocházejí z tyrolských Alp. Není koňáka, ani milovníka koní, kdo by neznal ušlechtilé plemeno vhodné skoro pro všechny jezdecké sporty.

Určitě nebude mít nikdy rychlost jako ostatní koně, ale svoji chytrostí, přesností, odvážností, temperamentem a dalšími výhodnými vlastnostmi je vynikajícím koňským kamarádem, kterého si může každé dítě přát.

Popis:

Hafling má překrásnou zlatavě zbarvenou hustou vlající hřívou.

Jeho výška se pohybuje do 150cm. Klisny bývají obvykle menšího vzrůstu.

Zbarvení těchto koní je isabelové, což dělá krásnou kombinaci s jejich zlatavou hřívou.

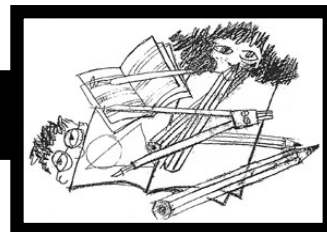
Charakter plemene:

Velmi pracovitý, temperamentní, odvážný, milý, kamarádský, společenský, nelekavý.

Samozřejmě jako každý jiný kůň může být i hafling agresivní, nelehce jezditelný, neposlušný atd... Pokud ho ale člověk vychovává správným způsobem, je z něho ten nejlepší kamarád.

Na fotografii vidíte úžasnou klisnu Sany, která závodně skáče parkury a je důkazem toho, že haflingové jsou všestranní koně. Jejich stránky najdete na <http://www.hafling-sany.wbs.cz/>

Autor: Kristýna Kazdová, IX. A

Pozorovali jsme zvířátka u nás doma

Hravá koťatka

Pátek: Dneska, když jsem přijela ze školy, tak jsem si udělala úkol a nachystala jsem si do školy. A potom jsem šla za koťátky. Hned, jak jsem otevřela dveře, tak za mnou všechna koťátka hned utíkala. Pak jsem si s nimi chvíli hrála, např. jsem je šimrala na břichu a ona mě kousala do prstu nebo jsme se honili, ale hodně pomalu, protože jim je teprve 26 dní. Potom už ale byla unavená, a proto jsem je odnesla do pelíšku a povídala jsem jim pohádku o kočičkách a ona začala pít mlíčko od maminky, která se jmenuje Boženka, a usnula.

Sobota: Dnes, když jsem přišla za koťátky, tak všechna ještě spinkala, jenom jedna holčička, ta, kterou bude mít moje babička s dědečkem (jmenuje se Vladěnka), už nespinkala a šla mi naproti a mňoukala a pořád chtěla, abych ji mazlila. Potom už se probudila všechna a začala chodit po celé místnosti a pletla se mi pod nohy. Mám je moc, moc ráda.

Neděle: Dnes jsem se vzbudila brzy, už v sedm hodin, a šla jsem vyvenčit našeho pejska, který se jmenuje Annie(Ený). A pak jsem šla za koťátky a dala jsem Božence (jejich mamince) konzervu a granulky a čistou vodičku. Boženka se hned najedla a napila. A pak chtěla jít ven, tak jsem ji pustila a ona vyběhla rychle jako raketa. A koťátka, když jsem přišla, na mě mžourala. Potom jsme si zase hráli, byla to velká sranda. Pak jsem pustila Boženku zpátky a ona si lehla a koťátka začala pít mlíčko. Pak asi v osm hodin jsem šla domů, protože jsem dostala hlad, tak jsem si dala snídani taky.

Autor: Barbora Brymová, V. A

Tim s maminkou Boženkou

Kocourek Artur

Foto: B. Brymová

Pandík Křečino

Když křečka někdo vzbudí, je agresivní, mžourá očičkama a chce vás kousnout. Když se vám přece jen podaří křečka vystrkat z pelíšku, tak se snaží dostat zpátky. V té chvíli ho musíte chytit, jinak zaleze zpátky a budete ho muset znova z pelíšku dostávat. Ve dne spí. Večer kolem 20. nebo 21. hodiny se vzbudí a začne lézt po kleci. Vypadá to, jako kdyby ručkoval, ale vždycky spadne. Padá do steliva, na kolotoč i do misky s jídlem. Takhle padá skoro celou noc, takže se mi špatně usíná.

Náš křeček je velmi vybíravý, nežere obilniny. Raději má různá semínka, kukuřici, sušený banán a barevné granule. Nejprve si jídlo hledá v misce a to, co mu chutná, si nastrká do tlamičky, až z toho má plné tváře. Potom si své dobroty odnese do pelíšku a zahrabe je. Váží asi 200 g a měří asi 15 cm.

Má černobilou hebkou srst a na tlapkách ostré dráčky. Zajímavá je i hlavička - růžový čumáček, dlouhé fousky, černé oči a mlsný jazyček. Náš křeček si olizuje kožíšek (pomáhá si packou). Dokáže si očistit i záda. Křeček spí stočený do klubíčka. Spí pod kolotočem. Někdy se zavrtá do steliva tak šikovně, že ho není vidět. Náš křeček pije tak, že olizuje konec napaječky. Pandík má velmi dobrou orientaci - když ho pustím běhat po posteli, snaží se utéct. Když si ho strčím do dlaně, snaží se mi čumáčkem otevřít prsty. Když narazí na něco nového, strčí tam prvně fousky a pak teprve rozhodne, jestli tam půjde nebo ne. V noci si křeček Pandík vyhrabává předníma nohama místo k ležení.

Když má svoji práci hotovou, lehne si tam a začne si hrát se zrníčkem. Ráno jde zase spát.

Autor: Anna Machátová, V. A

Náš křeček

Náš křeček se jmenuje Jack. Když jsme ho koupili, byl ještě malinký. Ze začátku se nás hrozně bál a moc nám nedůvěřoval. Neustále se schovával do budky. Když jsme ho chtěli pohladit, prskal na nás. Jak jsme ho poprvé pustili ven z klece, všechno prozkoumal a očichal. Nejhorší bylo, že si s námi na konci chtěl hrát na schovávanou. Hra mu šla skvěle, protože jsme ho našli až po třech dnech. Teď už je veliký a hra na schovávanou už ho nebaví, protože si na nás zvykl. Z vycházek se už dobrovolně vrací do klece.

Je jako kulička, protože mu strašně všechno chutná. Nejraději má kukuřičné lupínky, ořechové tyčinky a sušené komáry. Toho snědl minule na vycházce.

Dnes už ho bereme do dlaně a je s ním opravdu zábava. Už ho bereme za člena naší rodiny.

Autor: Šimon Dolák, V. A

Máte doma svého mazlíčka? Pozorujte jej, sledujte, jak si hraje, co má rád, co všechno dokáže.....Svá pozorování si zapisujte a předejte našim redaktorům. Rádi je otiskneme.

Oblíbené domácí zvířátko - křeček

Basketbal Třebíč

Nová sezóna basketbalu právě začíná!! Mladší žáci se po několika sezónách vrátili do ligy a chystají se všem konkurenčním teamům vytříit zrak. Trenéři si tento rok na svých hráčích dali pořádně záležet a v žádném případě nechtějí, aby na ně v tabulce zůstalo poslední místo, které by stačilo k opuštění ligy. Jenže opuštění hned první ligy by bylo pro trenéry nejen trapné, ale dovedlo by to jejich tým k rozpadu.

Zajímá tě basket? Záleží ti na úspěchu třebíčského basketbalu? Prohlédni si časy tréninků, jestli by ti vyhovovaly. Kdyby ano, mrkni se na basket-trebic.wz.cz. Potom se koukni alespoň na jeden trénink na hale Leopolda Pokorného a zeptej se trenérů, co a jak. Nejlépe tam zapadnou ročníky 1993 a mladší.

Kontakt: žáci

Mgr. Pavel Kučírek

tel. 775 065 082

kucirekpavel@seznam.cz

tréninky: pondělí středa pátek
 15.00-17.00 15.30-17.00 15.00-17.00

Autor: Petr Řezáč, VI. C

JIŘÍ SÝKORA VÍTĚZEM EVROPSKÝCH ATLETICKÝCH HER

Mezinárodní soutěž nazvaná European Kids Athletics Games, která proběhla v Brně, přinesla úspěch žáku 9. C Jiřímu Sýkorovi. Ve své věkové kategorii zvítězil výkonem 175 cm ve skoku vysokém a hodem dlouhým 39,68 m skončil druhý v oštěpu. Andrej Mitchell z 9. B skončil časem 7,52 pátý na šedesátce a Klára Vejmelková z 9.C dosáhla času 8,53 a byla ve stejné disciplíně devátá. Mladé atlety doprovázel pan učitel Pavel Svoboda, který Jirku Sýkoru, letos už závodícího za družstvo mužů Spartaku Třebíč, také trénuje.

Vítěz Jiří Sýkora

Foto: P. Svoboda

Lebron James - náš vzor

Foto: webové stránky

Běhej, skákej, házej, ...

Na stadionu TJ Spartak Třebíč se ve středu 16. září uskutečnil další díl seriálu závodů atletických přípravků okresu Třebíč. Vítězové v jednotlivých kategoriích ze ZŠ Benešova Třebíč :

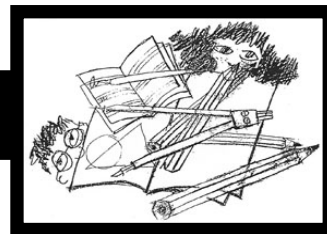
Dívky:

1. - 3. třída	Sabina Kulérová	(3. B)	
4. třída	Tereza Karšulinová	(4. B)	dvakrát
	Linda Roupcová	(4. B)	
5. třída	Petra Jordánová	(5. C)	dvakrát

Chlapci:

1. - 3. třída	Dominik Neckář	(3. B)	dvakrát
4. třída	Vít Šesták	(4. C)	
	Dan Zbránek	(4. B)	
5. třída	Tomáš Hrbáček	(5. C)	
	Filip Veškna	(5. C)	dvakrát

Poděkování patří i žákům 7. - 9. sportovní třídy ZŠ Benešova za pomoc při organizaci. Žáci byli přiděleni k jednotlivým disciplínám, kde měřili délku skoku, hod míčkem, čas běhu.

Závodili jsme ve Velkém Meziříčí

Dne 24. 9. 2009 se ve Velkém Meziříčí uskutečnily atletické závody škol. Těto soutěže se mohli zúčastnit předškoláci a 1. - 5. ročník naší školy. Ale zúčastnily se i jiné školy, například ZŠ Na Kopcích. Nesoutěžily jen děti z Třebíče, ale i děti z Velkého Meziříčí. Mezi disciplíny patřila: štafeta, běh na 50m, běh na 600m, překážky, hod míčkem, skok s rozběhem a skok z místa.

Při závodě

Foto: M. Kobylka

Já jsem skákala s rozběhem do písku a házela míčkem. Ve skákání do písku jsem byla na 12. místě, konkurence byla velká. Při hodu míčkem jsem byla na 7. místě. Já jsem fotografoval. S fotoaparátem jsem nevěděl, kam mám jít první. Ale byla tam i spolužačka, která také fotografovala. Závody se nám moc líbily.

O dva dny později 26. 9. se zde konal krajský přebor mladšího žactva. Nechyběli tu ani naši starší spolužáci..

Autor: Ivana Vespalcová, Martin Kobylka, V. B

Krajský přebor mladšího žactva v pětiboji

V sobotu 3. října 2009 pořádal atletický oddíl TJ Spartak Třebíč Krajský přebor mladšího žactva v pětiboji. Žáci a žákyně soupeřili v disciplínách : 60 m překážek, hodu míčkem, běhu na 60 m, skoku do dálky a běhu na 800 m.

Závody byly poměrně náročné, dost velká konkurence - velmi dobří závodníci, na konec se běželo 800 m. Počasí nám celkem přálo. A navíc - měli jsme dobrou motivaci, neboť tento pětiboj patřil k těm málo závodům, kde se dostávali medaile.

Bronzové medaile ze ZŠ Benešova vybojovali Leona Fialová (7. B) a Jakub Mikoláš (6. C). Dále se umístili tito naši žáci: 4. Kamil Mrňa (7. B), 5. Tomáš Kotrba (7. B), 6. Tomáš Hrbáček (5. C), 7. Jan Mikoláš Jan (6.C), 10. Tomáš Tůma (7. B).

Nejlepší osobní výsledek Petra Kratochvíla

V úterý dne 6.10. se konalo okresní finále v přespolním běhu. Závodu se z naší školy zúčastnilo družstvo mladších žáků ve složení Jan Mikoláš, Jakub Mikoláš (oba 6. C), Jan Zbránek (6. B), Ondřej Dolák a Petr Kratochvíl (oba 7.B). Chlapci po obětavém výkonu zvítězili a zajistili si tak účast v krajském finále. Nejlepšího individuálního výsledku dosáhl Petr Kratochvíl, který z 68 závodníků doběhl na 3. místě.

Naše škola se závodu v Lišti zúčastnila v hojném počtu.

Podařilo se mi získat interview od Petra Kratochvíla.

„O jaké délce byl běh?“

„Tento běh byl přespolní a měřil 1500m.“

„Kterí žáci se tohoto závodu zúčastnili?“

„Žáci 6. B a 7. B,“ říká Petr. „Jmenovitě Tomáš Kotrba, Ondřej Dolák ze 7. B, Jeník Zbránek, bratři Jan a Jakub Mikolášovi z 6. Ba já.“

„Byly nějaké úspěchy?“

„Ano, úspěchy byly a veliké. V kategorii mladších žáků jsem se umístil na 3. místě a naše škola obsadila v okresním kole tohoto běhu celkově 1. místo.“

Třetí místo Petra Kratochvíla znamenalo velký úspěch, neboť Petr doběhl na nejlepšího místě z naší školy.

Autor: Petr Glaser, VII. B

Spolupracoval: Petr Kratochvíl, VII. B

Běh Libušiným údolím

V sobotu 10. října se naši žáci účastnili 41. ročníku Běhu Libušiným údolím, který pořádal atletický oddíl Spartaku Třebíč. Účastníci byli rozděleni do jednotlivých kategorií. Závodníky trápilo špatné počasí, velká zima. Možná proto se tradičního běhu zúčastnilo málo lidí, a proto byla i malá konkurence. Na vlastní běh se naštěstí počasí zlepšilo, avšak trasa zůstala mokrá. Někteří dospělí, ačkoli nevypadali jako sportovci, se přihlásili dokonce i na dlouhou trať.

Žáci naší školy od přípravků po starší žáky obsadili celkem pět prvních míst a spoustu dalších medailových umístění.

Radost z medailí a diplomů

Foto: P. Mikoláš

Malá kopaná 2009

V okrskovém kole ZŠ Benešova Třebíč vlivem horšího skóre, obsadila druhé místo.

ZŠ Benešova-ZŠ Kpt. Jaroše (0 : 0), ZŠ Benešova-ZŠ Týnská (3 : 2)

Branky vstřelili Macháček (2) a Mitchell.

Krajské kolo v přespolním běhu na 2000m

Ve čtvrtek 15. 10. 2009 se pořádalo ve Žďáru nad Sázavou krajské kolo v přespolním běhu na 2000 m. Z naší školy jeli Ondřej Dolák, Jenda Zbránek, Jenda Mikoláš, Kuba Mikoláš, Dominik Špaček, Petr Kratochvíl. Na místo jsme přijeli s menším zpožděním kvůli sněhu na silnicích a okolí. Ve Žďáru bylo asi 20 centimetrů sněhu. Při závodě foukal silný vítr a pořád sněžilo. Závodů se zúčastnilo 33 závodníků z celého kraje. Od nás se nejvýše umístil Petr Kratochvíl na 5. místě, ale obsadili jsme i 32. a 33. místo.

Autor: Petr Kratochvíl, VII. B

Babička sběratelka

Moje babička je vášnivá sběratelka cukrů, a tak jsem se rozhodla, že s ní udělám rozhovor. Dozvíte se v něm, jak začínala, jaké má rarity nebo co naopak postrádá.

Jak jsi začala se sběratelstvím?

Začátek sběratelství byl velmi jednoduchý. Kávu ani čaj nesladím, a tak jsem si cukříky, které se mi líbily, prostě vzala domů.

Jak cukry ukládáš?

Zpočátku jsem je dávala do krabiček, v jedné byly naše, v druhé cizí. Jenomže cukry přibývaly a bylo jasné, že to chce nějaký systém. Na internetu jsem objevila pražský klub sběratelů baleného cukru a stala se jeho členkou. Díky němu jsem se dozvěděla plno cenných informací, například, že každá sbírka musí být přehledně uspořádána. Začala jsem proto svoje poklady třídit podle země původu. Tady mi velmi pomohly zeměpisné znalosti dědečka, protože mi pomohl najít nejhodnější systém.

Jak poznáš, odkud cukr je?

Děda se ukázal jako neocenitelný pomocník při určování některých zvlášť tajemných cukříků. A když neví ani on, najdu si to na internetu. Někdy je to přímo detektivní pátrání. Hledám podle názvu - sugar, zucker, cukor, acucar, zucchero, cukrus atd. Pak třeba podle výrobce, distributora, nebo balírny. Jindy se mi podaří najít zemi původu podle telefonního čísla. U cukrů leteckých společností je zase dobré znát loga různých aerolinií. Je to doslova zeměpis hra.

Když zjistíš, odkud cukr je, co následuje poté?

Cukr uložíš do šanonu s názvem příslušného státu. Používám na to fólie, které si sama svařuji upravenou pájkou. Takže to chce i alespoň minimální zručnost. Aby sbírka působila i esteticky, třídím cukry také podle tvaru. Existují nejenom kostičky, tyčky, sáčky a vrtulky, ale jsou také cukry ve tvaru srdíčka, šálku nebo kulatého míče. Vyrábí se také cukrové série, některé z nich se skládají jako puzzle. Velmi hezké série vydává každoročně i náš klub, dokonce i někteří sběratelé.

Existují kluby sběratelů i v jiných státech?

Ano, existují. Na mezinárodním setkání sběratelů v červnu letošního roku jsem se seznámila s kolegy z Itálie, Francie, Německa, Maďarska i Holandska. Někteří z nich už mají tak rozsáhlé sbírky, že jim museli vyčlenit v bytě samostatnou místnost.

Máte vy, sběratelé s cukry, i nějaké problémy?

Určitě. Když má někdo ve sbírce víc jak deset tisíc kusů, většinou musí začít sbírat prázdné sáčky, protože cukry jsou příliš těžké. Zdálo by se, že při váze sáčku pět gramů je to zbytečné, ale já vím svoje. Když jsem si z Prahy vezla z burzy 3 000 cukrů, vážily 15 kilogramů.

Co ještě o cukrech víš?

Vím toho mnoho, ale historie dačické kostky je jedno z nejzajímavějších. Do roku 1840 se řepný cukr vyráběl ve formě velkých homolů, které se musely dělit na menší kousky sekáčkem. V roce 1841 nechal vyrobřit ředitel cukrové rafinerie v Dačicích pro svoji manželku první krabičku bílých a růžových kostek cukru. Lisovací zařízení sám vymyslel a sestrojil. V roce 1843 si vynález nechal patentovat a brzy ho znal celý svět. První kostka cukru na světě má v Dačicích pomník.

Jaké máš rarity?

Mám ve své sbírce unikátní kostičku s logem EU2009.CZ, která byla vydána u příležitosti našeho předsednictví v radě Evropské unie. Mám sice jen tu nejmenší z těch, co byly vydané, ale to vůbec nevadí. Mám také holandskou sérii 20 fotbalových míčů vydaných k mistrovství světa 2006. Mám cukříky z Chile, Kuby, Thajska, Kataru, Indonésie atd.

Co za cukry ještě naopak nemáš?

Nemám ve své sbírce ani jeden cukřík z tak velkých států jako je Čína, Japonsko, Indie, Mexiko nebo Brazílie. Chybí mi také cukry ze Středního východu, Orientu, Indočíny a Jihovýchodní Asie. Musím počkat na další mezinárodní burzu a zatím získávat cizí cukry od přátel, kteří jezdí pracovně, nebo na dovolenou do různých koutů světa.

Nezávidíš jim?

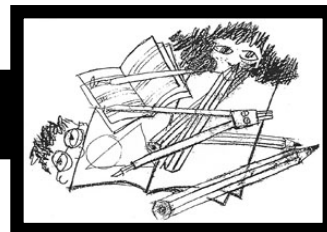
Vůbec ne, naopak jsem šťastná, když jedou do nějaké exotické země. A ještě nakonec... až se vám zalíbí nějaký cukřík, máte dvě možnosti. Můžete se stát sběratelem, nebo ho darovat někomu, kdo z něj bude mít radost.

Autor: Kathrin Decknerová, VII. B

Třídění cukrů

Foto: K. Decknerová

RC vrtulníky

Ahoj, vracíme se k vám po dlouhé prázdninové pauze. Zde je opět seriál o RC vrtulnicích, ale po té dlouhé pauze jsme si řekli, že by tento seriál chtěl trochu osolit. A proto dnes ukážeme jen jeden vrtulník a koukneme se na jeden z nejznámějších leteckých závodů Red Bull Air race. Tady máte svoji dvouměsíční porci seriálu, příjemnou zábavu.

Nejdříve vám ukážeme Red Bull Air race. Poté vám napíšeme zase o jednom vrtulníku.

Red Bull Air race

Red Bull je energetický nápoj a je hlavním sponzorem leteckých závodů, takže anglicky air race, proto Red Bull Air race. Red Bull Air race je o závodění sportovních letadel, která mají za úkol proletět několik nafukovacích kuželů, které jsou umístěny nad vodou, každým nějak jinak. A z toho vznikl adrenalinový závod. Dokonce i tento závod zavítá do České republiky, přesněji do Prahy.

Red Bull Air race

Foto: webové stránky

RC vrtulník Fire strike pro RTF

Tento vrtulník je určen k létání doma. Je ovládaný přes infračervený ovladač. Tento vrtulník je malý, lehký a odolný. Má funkční automatickou stabilizaci s dvěma protiběžnými motory. Má snadné ovládání. A na řadě je naše hodnocení

Hodnocení:*****a půl

Autor: Lukáš Abrahám, Dominik Jeřábek, VI. C

RC modely letadel

RC modelářský sport je velmi zábavný koníček pro někoho, kdo má rád letadla, letecké simulátory a je velký kutil. Finanční náročnost je podle toho, jaký si koupíte model a jaký motor v něm bude, protože do RC letadel jsou dva typy motorů a to elektromotor nebo spalovací motor (ten je sice finančně náročnější, ale zase 2x výkonnější). Typy letadel se kupují podle majitele, jaký typ letadla má rád, např. dopravní, válečná, stíhací, bombardéry atd. RC letadla jsou nejčastěji pro začátečníky vyráběné z polystyrenu, pro pokročilé z plastu a hydroplány dokonce z laminátu. K některým modelům se dostávají i letecké simulátory, které ovládáte přímo ovladačem od modelu a ten se k počítači připojí přes speciální USB kabel.

V příštím čísle najdete další zajímavosti týkající se modelářského sportu.

Autor: Petr Řezáč, VI. C

ATV 360 brýle

Foto: webové stránky

Spy gear ATV 360

ATV 360 je špionážní pásově vozítko. Má zabudovanou kamerku v přední části. Obraz je hned promítán do speciálních brýlí i se zvukem, takže ho můžete řídit i za zdi. Je to prostě dokonale špionážní auto s kamerou, ale je k dodání jenom na amerických webových stránkách. Jeho cena se pohybuje kolem dvou tisíc, ale když si ho koupíte, tak si užijete spousty legrace a zábavy.

Autor: Dominik Jeřábek, VI. C

Modelová železnice

Modelová železnice je zmenšený model železnice, který si může postavit kdokoli. Ale největší problém je, že to není nejlevnější záležitost. Modelové železnice rozdělujeme na několik velikostí, a to na N, TT, HO a O. Velikost TT - anglicky table top - česky deska stolu. Nejvíce rozšířená je velikost HO.

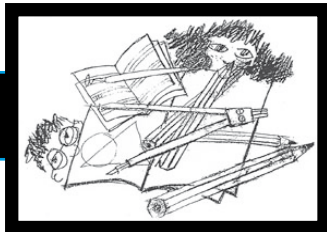
Na internetu máte obchody s modelovou železnicí, domečky na modelovou železnicí, atd. Zakupovat modelovou železnicí můžete např.: www.elektrickevlacky.cz

Autor: Lukáš Abrahám, VI. C

ATV 360

Foto: webové stránky

Internetové stránky

Jistě jste již slyšeli o stránkách, které nám všelijak ulehčují či zpříjemňují pobyt u PC nebo nám pomáhají ve vyhledávání, psaní, stahování. Vypíší zde několik stránek, které nám dost pomohou. Tyto stránky jsou mnohdy velice užitečné, nemusíte např. hledat své oblíbené rádio na internetu, ale najdete si stránku, na které je většina českých i slovenských rádií.

Výpis několika stránek:

www.poslouchej.net – stránka, na které nalezíte skoro všechna česká a slovenská rádia i mnoho jiných

www.stahuj.cz – Zde stáhnete mnoho věcí např. demo verze, shareware a freeware soubory

www.kickyoutube.com – Tato stránka se využívá tak, že pokud chcete stáhnout něco z youtube, tak najdete video, které chcete stáhnout, dáte před slovo youtube slovo kick a najde vám stránka, na které si toto video můžete stáhnout.

www.myheritage.cz – Zde si snadno vytvoříte rodokmen své rodiny do přehledné podoby a budete moci napsat hromadnou zprávu rodině o tom, že se například bude konat svatba atd. Tato stránka i sama rozešle e-mail, o tom, že třeba bude „Franta Vladyka“ slavit narozeniny.

www.10minutemail.com – Jistě jste někdy něco hledali a našli jste to na nějakém fóru, ale většina fór, kde takové odkazy jsou, vyžaduje registraci, abyste mohli vidět jejich odkazy. Právě k tomuto slouží tato adresa, vytvoří vám e-mail na 10 minut, což je pro registraci až až, po této době se e-mail smaže, ale vy už máte dávno najeto na odkaz a stahujete.

www.edisk.cz – Stránka edisk.cz slouží k ukládání velkých souborů, které nepošlete e-mailem, stačí zde nahrát soubor, který chcete někomu poslat, ale nejde vám to, jelikož je soubor příliš veliký. Jednoduše zde zadáte soubor, který chcete nahrát (max. 300MB), pokud si stáhnete i program edisk klient, tak můžete nahrávat neomezené množství souborů, pokud nahrajete soubor větší, než je povoleno, tak se automaticky sám rozdělí na více částí a mnoho dalších výhod!), potom se vám objeví stránka, na které je odkaz na stažení

souboru/ů tento link (odkaz) jednoduše pošlete svému kamarádovi, příbuznému atd., on jen na odkaz klikne a stáhne si soubor, který jste mu poslali a je to hotovo!

Toto jsou jedny z mnoha užitečných stránek, mohl bych jich napsat mnohem víc, ale toto prozatím stačí, pokud byste chtěli další podobné internetové stránky, kontaktujte mě na e-mailové adrese pegak15@seznam.cz

Autor: Petr Glaser, VII. B

PC rádce

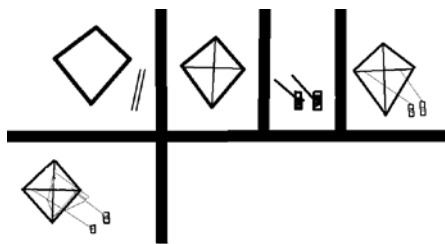
Na této stránce v rámci rubriky hobby zavedu pravidelnou část o PC, ve které budu radit, jak se pomalu stát dobrým a bezpečným uživatelem PC.

Sledujte, co se postupně budeme učit s každým dalším číslem.

1. Co se internetu týče, dozvíte se, jak bezpečně užívat internet.
 - 1.1 Jak bezpečně používat internet.
 - 1.2 Jak vytvořit webové stránky dvěma způsoby.
 - 1.3 Zdokonalení webových stránek.
2. Online hry - zde si povíme, jaké hry hrát a pokud se chcete nějak vylepšit, tak kam chodit a kdy opustit tyto stránky.
 - 2.1. Podvodné stránky o internetových hrách.
 - 2.2. Co nedělat v internetových hrách.
 - 2.3. Povolené vylepšování herních postav, lodí atd.
 - 2.4. Typy online her
 - 2.4.1. Hry po stažení - zde si probereme hry, které můžete hrát, až když si je stáhnete.
 - 2.4.2. Hry bez stahování - zde vás upozorním na hry, které můžete hrát i bez stažení
 - 2.4.2. a) Hry o peníze
 - 2.4.2. b) Hry pro zábavu

Až probereme uvedené rubriky, dopíšu další, kde se zase dovíte něco nového..

S pozdravem Petr Glaser zakladatel rubriky PC rádce

Nákres pro výrobu draka

Můj oblíbený hudební nástroj

Budu psát o svém nejoblíbenějším hudebním nástroji..... je to saxofon.

Když mi bylo asi šest let, moji rodiče mě přihlásili do kroužku: flétna. Měl jsem docela velký strach a taky mi to ze začátku nešlo. Postupem doby jsem se naučil různé noty, pak stupnice a nakonec celé skladby. Když mi bylo deset, začal jsem se zajímat i o nové druhy nástrojů a s paní učitelkou Šrámkovou jsme přešli na altovou flétnu. Musím sám přiznat, že byla docela těžká oproti malé flétně, tak se nedivte, že mi to nešlo. Za nějaký půl rok jsem se naučil základní hmaty flétny a hrál jsem docela plynule. Musím přiznat, že cvik na obě flétny byl velmi namáhavý. Když uplynul nějaký čas, paní učitelka řekla, že si máme najít svůj oblíbený nástroj. Já jsem měl zálibu v dechových nástrojích, takže jsem nechtěl například klávesy. Jeden večer jsem se díval na známý animovaný seriál Simpsonovi a když jsem viděl Lízu, jak válí na saxofon, napadlo mě, že na něj budu hrát. Každý rok mají hudební školy přijímací zkoušky, kterých se můžou zúčastnit všichni zájemci o výuku. S babičkou jsem se přišel přihlásit. Hned, jak jsem jim zahrál osobně vybranou píseň, řekli, že by mě mohli vzít. Já jsem se zeptal, kdy bych mohl začít hrát na saxofon a oni mi řekli, že můžu začít hned.

Autor: David Štraus, VII. B

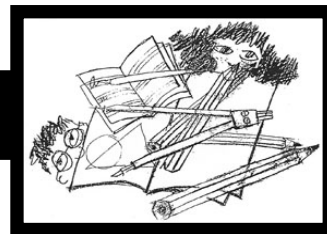
Výroba draka

Budete potřebovat: igelitovou tašku, nůžky, tyčky (nejlépe silonové), 2x libovolně dlouhý provaz, provaz dlouhý jako obvod vystřihnutého draka a dva malé tlusté klacíky. Při výrobě se řiďte pokyny a náčrtkem.

1. Z igelitové tašky si vystřihněte tvar draka.
2. Připevněte silonové tyčky k drakovi.
3. Na klacíky namotejte provazy, jak dlouhé chcete.
4. Přivažte provaz na tyčku, která leží na šířce draka.
5. Další 2 malé provázky přivažte nahoru a 2 dolů na tyčku, která leží na délku.
6. Malé provázky přivažte k velkým provázům a máte hotovo.

Autor: Jakub Štěrba, VI. C

Udělejte radost svým mladším kamarádům!

Třetáci rýmovali

CO MÁ RÁD BLESK

Byl jeden hřebeč,
jmenoval se Blesk.
měl rád oves,
pak rád mrkvičku,
ale jenom trošičku.
Ale taky jablíčko,
zase jenom maličko.

Autor: Magdalena Netíková

Žil jednou jeden medvěd,
jmenoval se Vševěd.
Měl královnu Vševědici,
měla pytel se skořicí.
Skořici má strašně ráda,
proto má krásného kamaráda.
Kamarád ji měl moc rád,
byla pro něj akorát.

Autor: Denisa Valíková

Byla jedna holčička,
která měla králíčka.
Šla v pondělí do školy,
udělala úkoly.
Šla do lesa s králíčkem
A skamarádila se se zajíčkem.
Zajíček si s nimi hrál,
udělali karneval.

Autor: Milena Moldovan

V chaloupce někde v lese
vůbec špatně nežije se.
Můžeš na procházku jít,
v krbu dřevem zatopit.

Autor: Karolína Mutlová, III. C

Ve sklepě máme rejska,
na dvoře zase pejska.
Na dvoře aji králíky
a čtyři velký balíky.
V balíkách pět myši
a všichni si mejou chlupy VICHY.

Autor: Kateřina Kutinová, III. C

BROUČCI

Brouci lezou po koberci,
mají práci u kamen,
zapomínají na víkendy, do rána jim bude hej.
A co když ne?
Zavolají!
Nebo, nebo zahrajou si hru?
Zapomněli, zapomněli ji ve sklepě!
Honem pro ni!
Ona tady není!
Hledej pořádně, já taky hledám!
Ona tady fakt není!
A co když tam fakt není?
Někdo ji vzal.
Najdeme ji.
Čau.

Kam jdeš?

Pro hru, kam jinam!

Já jdu za mámou a za tetičkou broučiči.

Autor: Karolína Křečková 5. A

... Akce puntíky...

Já, můj bratr Jirka a sestřenice Lucka
jsme strašně rádi chodívali k babičce a dědovi.
Je to asi sedm let zpátky, co jsme si společně
stavěli hrady z písku a spali spolu na půdě.

Tentokrát jsme se všichni sešli opět
u babičky a měli jsme tam být týden. Brácha
se jako obvykle zašil na půdu a stavěl si vláč-
ky, já a Lucka jsme si zase jako obvykle hrály
na princezny, což vypadalo asi tak, že jsme
vyhrabaly ze staré skříně naprosto hrozné šaty,
navlékly jsme si je společně se všemi korálky,
které jsme v domě našly a litaly tam jako šile-
né. Protože naše babička byla velmi aktivní
člověk, vymyslela nám bojový úkol. Každému
z nás udělá bloček a bude nám do něj malovat
kolečka. Bílé kolečko bylo za pomoc a černé,
když jsme zlobili.

Samozřejmě jsme se okamžitě zača-
ly s Luckou předhánět, kdo bude mít nejvíc
bílých koleček, oblékly si staré tepláky a
šly zahradničit. Vyplely jsme snad všechny
záhonky, co na zahradě byly, sesbíraly vše-
chen rybiž a angrešt, co jsme našly, a zametly
dvůr. Když už jsme nevěděly, co máme dělat,
protože naše milá babička dávala oběma stej-
ný počet koleček, aby to té druhé nebylo líto,
běhaly jsme po celém domě a hledaly, co by-
chom ještě tak mohly uklidit. Nakonec úplně
vyčerpané prací jsme se umyly, daly si bram-
boračku a šly si odpočnout na půdu. Našly
jsme tam milého brášku, jak klečí u vláčeků
a maluje stromky. Hned jsme se mu začaly
chlubit, co jsme všechno stihly udělat. K naše-
mu údivu můj milý bratříček nejevil žádné
známky zájmu o bílá kolečka, přitom to byl
vždycky on, který chtěl soutěžit a předhánět
se v dovednostech. Vyčerpané jsme padly na
postel a usnuly.

Když jsme se probudily, sešly jsme
dolů zkontrolovat stav koleček. Oči nám
málem vypadly. Náš úsudek o Jirkově nezájmu
byl opravdu mylný, nejenže nás dohnal na celé
čáře, on nás dokonce předběhl!!! Když okolo
nás prošel, jen se zazubil. Byly jsme hrozně
naštvané, my jsme celý den dělaly na zahradě,
kdežto on se na chvíli zašije s dědou do sklepa
a je první. Potom jsme se dozvěděly, že bráška
tvrdě pracoval jak ve sklepě, tak na dvoře a
pomohl dědovi sesbírat jablka. A to se přece
musí počítat za dva puntíky! Babička se hroz-
ně smála a nakonec nám dala každému zmrzli-
nu s kinder čokoládou. Když jsme se unavení
odebrali na půdu, každý si vzal svoji knížku a
před spaním přečetl jednu kapitolu, to byl náš
každodenní rituál, který jsme odmítali zamě-
nit. Nakonec jsme usnuly.

Dodnes vzpomínám se svou sestře-
nicí Luckou na naše akce u babičky a vždycky
se tomu zasmějeme...

Autor: Michaela Pavlečková, IX. A

Zážitek z dětství

Když jsem byla malá, jezdila jsem s
taťkou často kamionem do cizích zemí, ale i
po Česku.

Jednou o prázdninách, když mi
bylo pět let, dostal taťka zakázku do Itálie. A
tak jsme večer sbalili věci a brzy ráno jsme
vyrazili. S námi ještě jeli dva kamioňáci a já
si s nimi povídala po vysílačce. Párkrát jsme
zastavili na benzínce a dali si nudle z kelímku.
Večer jsme už byli unaveni, a tak jsem zahlá-
sila do vysílačky: „Na nejbližší benzínce to
zapíchnem jak špendlíky do nástěnky a bude-
me spát až do rána.“ Ostatní souhlasili, a tak se
šlo spát. Když jsem se vzbudila, už jsme byli v
Itálii. Vyložili jsme v Benátkách kamion a pak
jsme jeli k moři, kde jsme se koupali. Ale bylo
tam všude plno medúz a když mě jedna spálila
do zadku, tak jsem tam už nevezla. Taťka se
vyspal, já poslouchala skupinu Lunetic a na
noc jsme vyrazili domů.

Mamka nás čekala s upečenou buch-
tou a vařenými játra s rýží, což bylo lepší, než
nudle z kelímku. A mamka to dobře věděla!

Autor: Kateřina Nohavová, IX.B

LYSÝ MUŽ S LYŽEMI

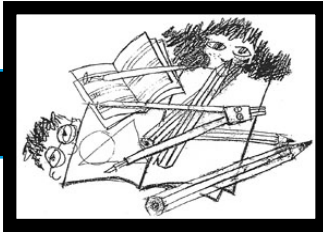
Venku se blýskalo. Na samotě si klapal mlýn.
Mlýnář seděl v mlýnici a četl si noviny. Najed-
nou uslyšel, že venku někdo vzlyká. Vyšel ven
a viděl, že mu venku na pelyňku leží lysý muž
s lyžemi. Stěžoval si, že ho strašně bolí lýtko a
že je mu zima. A tak ho tedy mlýnář zanesl do
mlýna. Uvařil mu čaj z pelyňku, aby ho nebo-
lelo v krku a mohl zase polykat. Večer rych-
le plynul. Jak měl ten muž rýmu, tak mlýnář
vyplýval všechny kapesníčky. Ráno, když se
muž vyspal, dal mlýnář na oplátku plyšového
medvídka s lýkem na krku a děkoval mlýnáři,
že mu pomohl.

Autor: Anna Machátová, V. A

BYL JEDNOU JEDEN MLÝN

Ve mlýně žil mlýnář s mlýnářkou. Mleli mou-
ku. Jednoho dne se ale mlýnář zmýlil a omy-
lem vyměnil dva pytle s moukou. Mlýnář chtěl
svou chybu napravit a utíkal za vozem s mou-
kou. Utíkal přes mýtinu, až doběhl do Lito-
myšle. Oprášil si svůj kabát, protože ho měl od
chmýří. Nakonec mlýnář auto dohonil a svou
chybu napravit. Když mlýnář přišel domů,
moc ho bolelo lýtko, protože uběhl 7 km.

Autor: Michal Vala, V. A

GRAVITATION

JE PRAVDA, ŽE JSI NEDOKAZAL NAPSAT JEDINÝ TEXT? SHUICHI, TAK POSLUCHAŠ?

NEE ... JA' PROSTĚ NEMŮŽU NEJDE TO...

NEBO JO... JA' NEHĀM TALENT...

ŘEKL MI TO YUKI...

KDYZ ZVEDL TEXT...

EH-!

TY HO NAPIŠES, NEBO...

JO ... JA' ... TO JE MŮJ TEXT NA ... LÁSKU...

MŮJ NOVÝ ...

TOS NAPSAL TY?

COŽE? LOVE? NE... SONG?

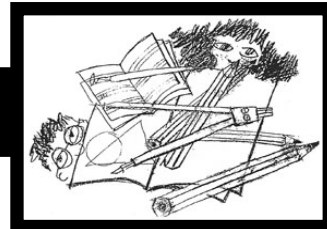
え!

COŽE???

DOBŘE SHUICHI, ALE NOVINY VŠUDE PIŠI, ŽE TVOJE SKUPINA "BAD LUCK" NAHRÁVA. MUSÍME NAJÍT NĚKOHOD, KDO TO ZA TEBE NAPIŠE...

MĀM NAPAD...

NEMĀŠ ŽADNÝ TALENT, PRCKU...

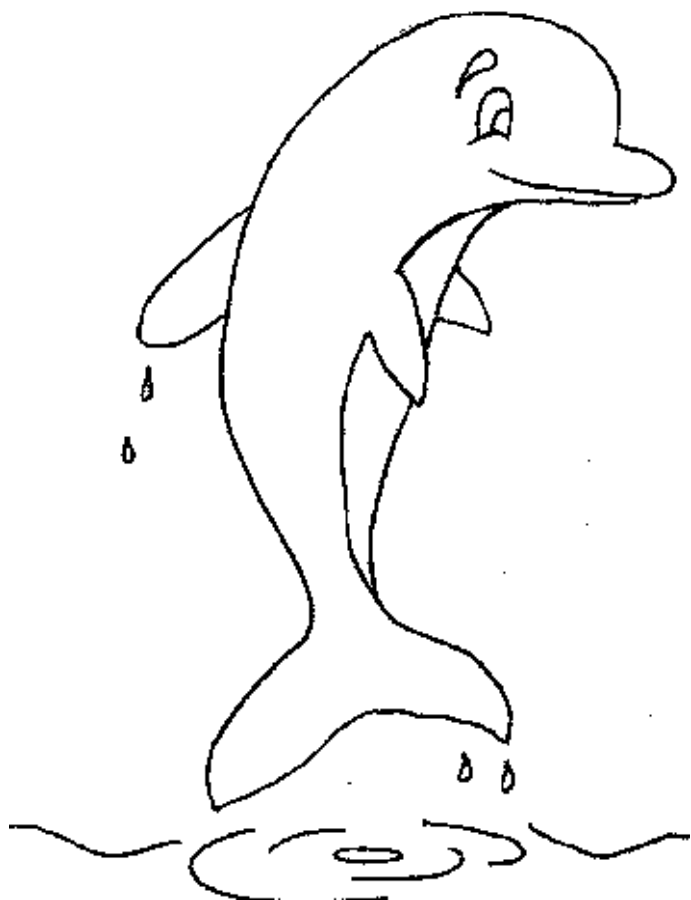
Schuichi je mladý zpěvák a se svou skupinou BAD LUCK chce prorazit. Ovšem Schuichi není schopen po setkání s tajemným slavným spisovatelem Yukim sepsat text, zvláště, co se od něj dozví, že nemá žádný talent....A co kdyby ho tedy sepsal on...?

Autor: Jana Slámová, VIII. C

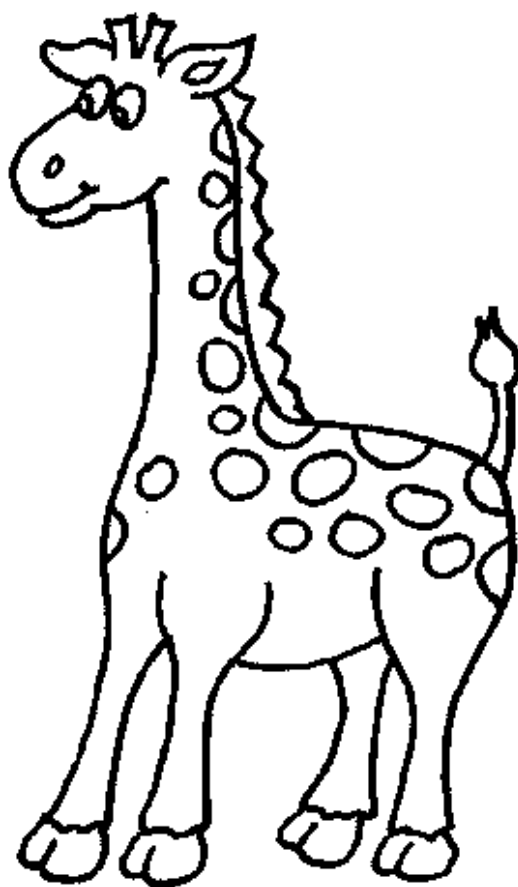
Naším nejmenším

Prvňáčci, učte se s námi anglicky!

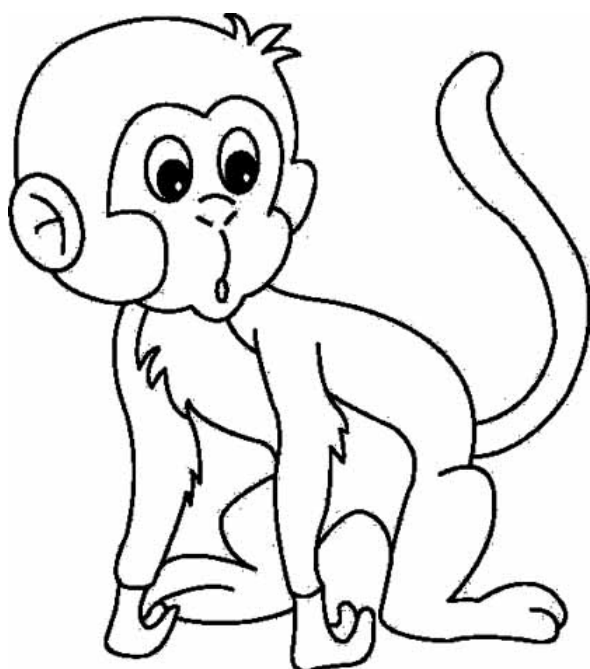
Pojmenujte zvířátka, doplňte jejich anglické názvy a pak si je vymalujte!

D-----N

G-----E

M-----Y

L--N